

ΜΙΑ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΙΑ Ο ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἐφέτος συμπληρώνονται ἑκατὸ χρόνια ἀπὸ τὸν Αὐτονομιακὸ Ἀγῶνα τῆς Βορείου Ἠπείρου (17-2-1914) καὶ τὴν ὑπογραφή τοῦ «Πρωτοκόλλου τῆς Κερκύρας» (17-5-1914). Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ πραγματοποιήθηκαν κάποιες ἐκδηλώσεις, τιμῆς καὶ μνήμης, πρὸς ὅλους ὅσοι ἔλαβαν μέρος ἢ ἐβοήθησαν τὸ κατὰ δύναμη, στὸν ἐπικὸ ἐκεῖνο ἀγῶνα. Σὲ ἄλλες στήλες τοῦ «Βορειοηπειρωτικοῦ Βήματος» γίνεται ἀναφορά στὰ ὅσα διαδραματίστηκαν τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1914 μέσα, μὲ πρωτοπόρους τρεῖς σπουδαίους Μητροπολίτες: τὸν Δρυϊνουπόλεως ΒΑΣΙΛΕΙΟ, τὸν Κορυτσᾶς ΓΕΡΜΑΝΟ καὶ τὸν Βελλᾶς καὶ Κονίτσης (μετέπειτα Ἰωαννίνων καὶ, τέλος, Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν) ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΒΛΑΧΟ, ὁ ὁποῖος – κατὰ κοινὴ ὁμολογία – ὑπῆρξε ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀγῶνος ἐκεῖνου. Ἐμεῖς, θὰ ἐπιχειρήσουμε μιά σύντομη ἀποτίμηση τῆς ἑκατονταετίας πού διέρρευσε, χωρὶς, ἀτυχῶς, τὸ Βορειοηπειρωτικὸ ζήτημα νὰ ἔχη ἐπιλυθῆ.

Ἔνας αἰώνας, λοιπὸν, πέρασε ἀπὸ τότε, μὲ τοὺς Ἀλβανοὺς νὰ ἔχουν τὸ «πᾶνω χέρι» στοὺς Βορειοηπειρώτες, μῖς καὶ ποτὲ δὲν σκοτίσθηκαν νὰ τηρήσουν τοὺς ὅρους τοῦ «Πρωτοκόλλου τῆς Κερκύρας», πού ἔδινε εὐρεῖα Αὐτονομία στοὺς ἐκεῖσε ἀδελφούς. Ἡ πορεία τῆς Βορείου Ἠπείρου πέρασε ἀπὸ πολλές διακυμάνσεις, οἱ ὁποῖες – κατὰ κανόνα – ἄφηναν πολλὴ πικρία στὶς ψυχές τους. Δύο μόνον περιπτώσεις χαρᾶς δοκίμασαν, πού, ὅμως ἐκράτησαν λίγο. Ἡ πρώτη ἦταν μὲ τὸ περίφημο « Σχολικὸ Ζήτημα » (1934 -1935), ὅταν τὸ Διεθνὲς Δικαστήριό τῆς Χάγης ἐδικαίωσε τοὺς Βορειοηπειρώτες πανηγυρικά. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Ἀλβανία ἔγραψε στὰ παλαιότερα τῶν ὑποδημάτων της τὴν ἀπόφαση αὐτὴ. Γιατί ὄχι μόνον τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, καὶ τὴν Ἑλληνικὴ Γλῶσσα συνέχισε νὰ πολεμᾷ, ἀλλὰ καὶ τὴν στάση της ἐσκήρυνε περισσότερο ἔναντι τῆς Ἐθνικῆς μας Μειονότητας. Ἡ δευτέρη συνέβη, ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς, καταδιώκοντας τοὺς Ἰταλοὺς ἐπιδρομείς, κατὰ τὸ Ἔπος τοῦ 1940 - 41, ἐλευθέρωσε τὴν μία μετὰ τὴν ἄλλη τὶς Ἑλληνικὲς πόλεις. Κορυτσᾶ, Ἀργυροκάστρο, Χειμάρρα, Πρεμετῆ, Ἅγιοι Σαράντα, ἔπλεαν στὴ γαλανόλευκη, μέσα στὸν ξέφρενο ἐνθουσιασμὸ τοῦ λαοῦ.

Ὅμως, αὐτὴ ἡ μεγάλη πράγματι χαρὰ κράτησε μέχρι τὶς 6 Ἀπριλίου 1941, ὅταν ἡ ναζιστικὴ Γερμανία μᾶς κήρυξε ἀναίτια τὸν πόλεμο, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι εἶχαν ἔλθει Βρετανικὰ στρατεύματα στὴν Ἑλλάδα. Κι' ὅπως ἦταν φυσικὸ ὁ νικηφόρος Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἄρχισε νὰ συμπύκνεται, γιατί, ἐκτός ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴ εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσει καὶ τὴν Γερμανικὴ «αὐτοκρατορία». Οἱ Βορειοηπειρώτες μὲ ἐκδηλῶν ἀγωνία παρακολουθοῦσαν τὴν ἀναδιπλωση τοῦ Στρατοῦ μας καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἔλεγαν στοὺς φαντάρους μας: - Ἀδελφια, πού μᾶς ἀφήνετε; Κι' ἐκεῖνοι, πού μὲ τὸν ἀγῶνα καὶ τὸ αἷμα τους εἶχαν ἐλευθερώσει τὰ πανάρχαια Ἑλληνικὰ ἐκεῖνα ἐδάφη, ἀπαντοῦσαν μὲ βθεαία συγκίνηση: - Ἀδελφια, θὰ ξανάρθουμε. Ἀτυχῶς ὅμως, δὲν ξαναγύρισαν ποτέ.

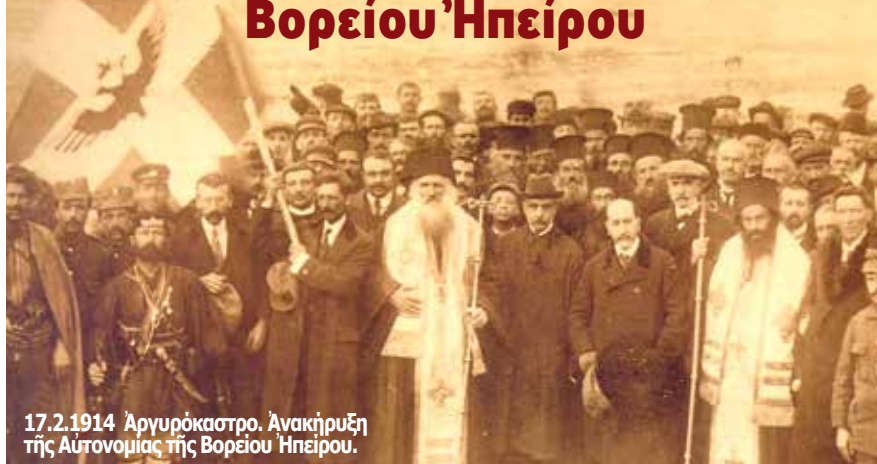
Καὶ εἶχαν δίκιο οἱ Βορειοηπειρώτες νὰ ἀγωνιοῦν. Γιατί μετὰ τὴν μαῦρη κατοχὴ ὁ ἀδίστακτος Ἐνβέρ Χότζα κατέλαβε πραξικοπηματικὰ τὴν ἐξουσία στὴν Ἀλβανία καὶ ἐπέβαλε τὴν κομμουνιστικὴ δικτατορία, ἐνῶ τὸ 1967 κατήργησε τὴν θρησκεία, τὴν Ἐκκλησία, τὰ Μυστήρια, καὶ οἱ φυλακὲς στέναζαν (ὅπως καὶ οἱ ἐξορίες) ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν βαρεῖα καταδικασμένων γιὰ τὸν λόγο καὶ μόνον ὅτι ἤθελαν νὰ μένουν Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ Ἕλληνες. Αὐτὸ τὸ ἀπαισίας μνήμης κομμουνιστικὸ καθεστῶς ἐτάραξε καὶ ταρακούνησε συθέμελα ὁ ἀδάμαστος καὶ ὄντως ἅγιος ἀγωνιστής, ὁ Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κυρὸς ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, ὡσπου στὰ τέλη τοῦ 1990 μὲ ἄρχές τοῦ 1991 γκρεμίστηκαν τὰ φοβερά ἠλεκτροφόρα συρματοπλέγματα, πού ἔζωναν γιὰ 45 χρόνια ὅλη τὴ Χώρα.

Σήμερα, δυστυχῶς, ἡ Βορειοηπειρωτικὴ ἡγεσία παρουσιάζεται διχασμένη. Καὶ τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι καὶ στὴν ἡγεσία καὶ στὸν λαὸ παρατηρεῖται μιά ἀδράνεια γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου. Τόσοι λαοὶ ἀγωνίστηκαν καὶ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐλευθερία τους. Οἱ Βορειοηπειρώτες γιατί παραμένουν ἀδρανεῖς; Φρονοῦμε ὅτι εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ξεσηκωθοῦν καὶ οἱ μέσα καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι διαμείνοντες. Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί. Τὰ γεγονότα ἐξελίσσονται ραγδαῖα. Καὶ θὰ εἶναι βαρύτερο τὸ ἀμάρτημά μας ἂν, ἐξ αἰτίας τῆς ἀδιαφορίας μας ἀφήσουμε νὰ μπιτὰφάρακα στὸ Βορειοηπειρωτικὸ. Στῶμεν καλῶς.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1914 – 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2014

100n'Επέτειος Αὐτονομίας Βορείου Ἠπείρου

17.2.1914 Ἀργυροκάστρο. Ἀνακήρυξη
τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Τίποτε δὲν ξεχνιέται! Τίποτε δὲν τελείωσε ἀκόμη!

Ἡ 17η Φεβρουαρίου 1914, ἡμερομηνία ἀνακηρύξεως τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀποτελεῖ κορυφαῖο ὄροσημο στὴ ματωμένη ἱστορικὴ πορεία τῆς πολυπαθῆς αὐτῆς Ἑλληνικῆς Γῆς.

Ὁ νικηφόρος ἔνοπλος ἀγῶνας τῶν Βορειοηπειρωτῶν εἶχε σὰν ἐπιστέγασμα τὴν Αὐτονομία τῆς Βορείου Ἠπείρου πού ἐπισφραγίστηκε μὲ τὸ πρωτόκολλο τῆς Κερκύρας (17 Μαΐου 1914), ἐνεργὸ νομικὸ κείμενο τὸ ὁποῖο ἀποδέχθηκε καὶ ἡ Ἀλβανία, χωρὶς ὅμως νὰ σεβασθεῖ ποτὲ τὶς προβλέψεις του.

Τὰ 100 χρόνια πού μεσολάβησαν ἔκτοτε, παρὰ τὶς δραματικὲς γεωπολιτικὲς ἀλλαγές καὶ τοὺς ποταμοὺς αἱμάτων τῶν Βορειοηπειρωτῶν, δὲ δικαίωσαν τοὺς ἐθνικοὺς πόθους τῶν τίμιων Ἀγωνιστῶν τοῦ Αὐτονομιακοῦ ἀγῶνα.

Ἄντὶ τῆς πολυπόθητης λευτεριάς, σκληροὶ δυνάστες, ἀπὸ τὸν Ἀχμετ Ζώγου μέχρι τὸν Ἐμβέρ Χότζα καὶ τὸν Ραμιζ Ἀλία, ἐπέδραμαν βᾶναυσα κατὰ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ ἀταλάντευτο στόχο τὴν ἐξαφάνισή του ἀπὸ τὸν ἐθνολογικὸ χάρτη τῆς Ἀλβανίας.

Τὸ ἐθνικὸ μαρτυρολόγιο κοσμεῖται ἀπὸ γνωστούς καὶ ἀγνωστούς Βορειοηπειρώτες ἥρωες πού θυσιάστηκαν σὲ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, κάτεργα καὶ ἐξορίες ὑπερασπιζόμενοι τὸ ἱερὸ καὶ ἀναφαίρετο δικαίωμά τους νὰ ζήσουν ὡς Ἐλεύθεροὶ Ἕλληνες καὶ Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι.

Ἡ μνήμη μας δὲν θὰ καλυφθεῖ ποτὲ ἀπὸ τὴ σκόνη τῆς Ἐθνικῆς ληημοσύνης. Δὲν θὰ ξεχάσουμε ποτὲ τὶς γκρεμισμένες ἐκκλησιές, τοὺς ἀποσχισμένους ἱερεῖς, τὰ συλημένα ἱερὰ κόκκαλα τῶν πεσοῦντων τοῦ 1940-41.

Δὲν θὰ ξεχάσουμε ποτὲ τὰ ἀδελφία μας πού γεννήθηκαν, ἔζησαν καὶ πέθαναν ἀβάπτιστοι, ἀλειτούργητοι καὶ ἀκήδετοι μέσα στὸ ζόφο τοῦ ἀλβανικοῦ «παραδείσου».

Δὲν θὰ ξεχάσουμε τοὺς μάρτυρες, πού ἄφησαν τὴν τελευταία τους πνοὴ πάνω στὰ ἠλεκτροφόρα συρματοπλέγματα, στὴν ἐναγώνια προσπάθεια νὰ ἀναπνεύσουν Ἑλληνικὸ ἀγέρα.

Δὲν θὰ ξεχάσουμε ποτέ, τὰ ἀδέρφια μας πού, μετὰ τὸ πανευρωπαϊκὸ γκρέμισμα τῶν τειχῶν, ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ '90, ἦλθαν ρακένδυτοι στὴ μητέρα πατρίδα, πού ἔζησαν τὸν κοινωνικὸ ἀποκλεισμὸ καὶ τὶς ἀγκυλώσεις τῆς κρατικῆς γραφειοκρατίας, πού προδόθηκαν, πού ἔχασαν ἐλπίδες καὶ ὄνειρα, πού στὴν Ἀλβανία ἦταν «μειονοτικοί» καὶ στὴν Ἑλλάδα συλλήβδην «Ἀλβανοί».

Δὲν θὰ ξεχάσουμε ποτέ καὶ ἐκείνους – τοὺς λίγους – πού ἔμειναν στὶς Θερμοπύλες τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ βίωσαν καὶ ἐν πολλοῖς βιώνουν τὸ ἴταμό προσωπεῖο τοῦ ἀλβανικοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ, ὑπὸ κοινοβουλευτικὸ πλὴν μανδῆα. Τοὺς στηρίζουμε καὶ θὰ τοὺς στηρίζουμε μέχρι τὴ Νίκη!

Σήμερα, πού ὁ Ἑλληνισμὸς, ἀπὸ τὴ Λευκωσία μέχρι τὴν Κορυτσᾶ, δοκιμάζεται σκληρὰ, ὁ Αὐτονομιακὸς Ἀγῶνας τοῦ 1914 ἀποτελεῖ πηγὴ ἐμπνεύσεως καὶ ἐθνικοῦ φρονηματισμοῦ.

Τίποτε δὲν ξεχνιέται!

Τίποτε δὲν τελείωσε ἀκόμη!

ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας,
Πολιτικός Έπιστήμων

Τμήμα Ίερου Λόχου γυναικών τής Αυτόνομου Βορείου Ήπειρου

Μία από τις σημαντικές επετείους του έτους που διανύουμε είναι η συμπλήρωση εκατό ακριβώς ετών από τον Αυτόνομιακό Αγώνα των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών (Φεβρουάριος-Μάιος 1914). Τιμώντας τη μνήμη των κληρικών και λαϊκών που αγωνίσθηκαν υπέρ τής ελευθερίας τής πανάρχαιας αυτής ελληνικής πατρίδος και άντλώντας διδάγματα για το παρόν και το μέλλον, υπενθυμίζουμε τα κυριώτερα γεγονότα:

Α) Η δημιουργία του αλβανικού κράτους.

Κατά την βυζαντινή περίοδο δεν αναφέρεται λαός Αλβανών στα Βαλκάνια, αλλά μόνον στον Καύκασο. Ο Γεώργιος Καστριώτης ή Σκεντέρμπεης, που τιμάται σήμερα ως εθνικός ήρωας των Αλβανών, ονόμαζε τον έαυτό του Ήπειρωτή και αγωνίσθηκε τον ΙΕ' αιώνα κατά των Τούρκων. Έπι τουρκοκρατίας στην έναία Ήπειρο κατοικούσαν κατά πλειοψηφία Ορθόδοξοι Έλληνες. Η Χειμάρρα και το Σοϋλι γέννησαν γενναίους αγωνιστές, αλλά και το πνευματικό έργο του Αγίου Κοσμά του Αίτωλου στις ψυχές των Ήπειρωτών βρήκε λίαν γόνιμο έδαφος. Άλλωστε ο Άγιος μαρτύρησε στο Κολικόντασι τής Βορείου Ήπειρου, όπου άπαγχονίσθηκε στις 24 Αύγουστου 1779 με έντολή του Κούρτ Πασά. Η πρώτη έκφραση αλβανικής εθνικής συνειδήσεως έκδηλώθηκε το 1878 στην Πριζρένη του Κοσσυφοπεδίου. Μέχρι τότε οι Μουσουλμάνοι τής σημερινής Αλβανίας ένωσαν Τούρκοι, έξ ου και ο όρος Τουρκαλβανοί.

Με τον Α' Βαλκανικό Πόλεμο του 1912-1913 ο Έλληνικός Στρατός άπελευθέρωσε όλη την Ένιαία Ήπειρο. Χειμάρρα, Αργυρόκαστρο, Κορυτσά, Ίωάννινα, Πρέβεζα και τόσα άλλα ιστορικά μέρη υποδέχθηκαν με πανηγυρισμούς τον Αρχιστρά-

τηγο Διάδοχο Κωνσταντίνο και τους στρατιώτες μας. Μάλιστα στο Αργυρόκαστρο ο Γάλλος δημοσιογράφος Ρενέ Πιυ έντόπισε και κατέγραψε για την γαλλική έφημερίδα ΧΡΟΝΟΣ και μία μορφή κρυφού σχολείου. Τα Έλληνόπουλα παραδέχθηκαν ότι στο έπίσημο σχολείο μάθαιναν μόνον την ύλη που επέβαλαν οι Τούρκοι, αλλά παραλλήλως υπήρχαν κρυφά μαθήματα ελληνικής Ιστορίας! Δύο από τις Μεγάλες Δυνάμεις τής έποχής εκείνης, ή Ίταλία και ή Αύστρουγγαρία, ήθελαν να κατασκευάσουν ένα κρατίδιο-δορυφόρο για να έλέγχουν την είσοδο τής Αδριατικής θαλάσσης. Έτσι μάζεψαν διάφορες αλβανικές φυλές και τους υποσχέθηκαν κράτος. Για να έχει έπαρκές έδαφος ή νέα και τεχνητή Αλβανία οι Δυνάμεις ζήτησαν από τον Έλ. Βενιζέλο να άποσύρει τον Έλληνικό Στρατό από το βόρειο τμήμα τής Ήπειρου, ώστε να το παραχωρήσει η διεθνής διπλωματία στην Αλβανία. Ο Πρωθυπουργός Βενιζέλος πείσθηκε πανταχόθεν με το δίλημμα: "Η τήν Β. Ήπειρο ή τήν Χίο και Μυτιλήνη. Για να μήν χάσει τα δύο μεγάλα νησιά του Αιγαίου, που μόλις είχαν έλευθερωθεί, ή Έλλάς αναγκάσθηκε να άποσύρει τον Στρατό της από τα βόρεια έδάφη του ιστορικώς και πολιτιστικώς έναίου Ήπειρωτικού χώρου. Έτσι διχοτομήθηκε ή Ήπειρος και δημιουργήθηκε ο όρος «Βορειοηπειρωτικό ζήτημα». Έκτοτε οι Βορειοηπειρώτες τυραννήθηκαν, αλλά και αγωνίσθηκαν για να διατηρήσουν την Έλληνική γλώσσα, την Ορθόδοξη Πίστη και την εθνική τους ταυτότητα. Ακόμη ταλαιπωρούνται!

Στις 17.12.1913 υπεγράφη το Πρωτόκολλο τής Φλωρεντίας, με το όποιο όρίζονται τα σύνορα Έλλάδος και Αλβανίας όπως περίπου είναι σήμε-

ρα. Έξι Μεγάλες Δυνάμεις άπομακρύνουν βιαίως τήν κόρη από την φυσική της μητέρα, τήν Βόρειο Ήπειρο από την Έλλάδα, και τήν χαρίζουν σε ένα συνονθύλευμα φυλών που κέρδισε κράτος χωρίς να άγωνισθεί. Πολλοί από τους Μουσουλμάνους Αλβανούς άντέδρασαν στην ιδέα αλβανικού κράτους και το 1914 όργάνωσαν κίνημα στο Δυρράχιο ζητώντας να επανέλθουν υπό τον τουρκικό ζυγό. Για τή τύχη των Βορειοηπειρωτών ο Γάλλος δημοσιογράφος και πολιτικός Ζώρζ Κλεμανσώ έγραψε στην έφημερίδα του: «Ίδου 350.000 άληθινοί Έλληνες διανεμόμενοι εις χωρία, τα όνόματα και μόνον των όποιων δηλούν την ελληνική καταγωγή.... Και ξαφνικά, χωρίς καμμίαν προπαρασκευήν, χωρίς να λάβουν διά τους δυστυχείς αυτούς πληθυσμούς καμμίαν έγγύησιν... καληνύχτα σας, άγαπητοί συμπατριώται και καλήν τύχην με τους ληστές Αλβανούς!»

Β) Ο Αυτόνομιακός Αγώνας.

Οι Βορειοηπειρώτες δεν κάθησαν με σταυρωμένα χέρια. Παρά την ουδετερότητα των Αθηνών μόνι τους άπεφάσισαν να ξεκινήσουν ένοπλο άγώνα για να κερδίσουν ό,τι περισσότερο μπορούσαν εντός Αλβανίας. Με ήγέτες τον Μητροπολίτη Βελλάς και Κονίτσης Σπυρίδωνα Βλάχο, μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Έλλάδος, και τον Γεώργιο Χρηστάκη Ζωγράφο, ανακοινώνουν στις 13.2.1914 στο Αργυρόκαστρο την άπόφασή τους. Στις 28 Φεβρουαρίου άνακηρύσσουν την Αυτόνομη Δημοκρατία τής Βορείου Ήπειρου. Πρωθυπουργός ανέλαβε ο Ζωγράφος και Ύπουργοί έπιφανείς κληρικοί και λαϊκοί. Σημαία τους ήταν ή γαλανόλευκη Έλληνική πολεμική με τον δικέφαλο άετό στο κέντρο του λευκού σταυρού και κάτω υπήρχαν τα αρχικά Α.Η., δηλαδή Αυτόνομος Ήπειρος.

Ο άγώνας διεξήχθη με παλλαϊκή συμμετοχή και με μεγάλη έπιτυχία. Οι Αλβανοί και οι προστάτες τους Ίταλοί αϊφνιδιάσθηκαν και τελικά το νεότευκτο αλβανικό κράτος άποχρεώθηκε να άναγνωρίσει έπίσημως την Αυτόνομια των Έλλήνων Βορειοηπειρωτών. Μεταξύ των ήρωικώς πεσόντων καταγράφεται και ο διάκονος Βασίλειος Γκιώνης τής Ίερας Μητροπόλεως Κορυτσάς.

Στις 17 Μαΐου 1914 στην Κέρκυρα υπεγράφη Πρωτόκολλο μεταξύ Αλβανίας και Βορειοηπειρωτικής Κυβερνήσεως χωρίς την συμμετοχή τής Έλλάδος, αλλά με την υπογραφή των προτεκτόρων (προστατών) τής Αλβανίας, δηλ. τής Ίταλίας και τής Αύστρουγγαρίας, καθώς και τεσσάρων άλλων Μεγάλων Δυνάμεων. Το Πρωτόκολλο τής Κερκύρας προέβλεπε ότι:

1) Η Βόρειος Ήπειρος (νομοί Αργυροκάστρου και Κορυτσάς) είναι αυτόνομη.

Θά συνεχίσουμε τον άγώνα μέχρις ότου, ή Έλληνική Σημαία και ο Σταυρός θα ύψωθούν στο Αργυρόκαστρο, στην Κορυτσά, στην Χειμάρρα, στους Αγίους Σαραντα, στο Τεπελένι, σ' αυτά τα ήρωικά και αίματοβαμμένα χώματα.

+ Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Παγωνιανής και Κονίτσης
ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

Ιστοσελίδα της ΣΦΕΒΑ
www.sfeva.gr

- 2) Αναγνωρίζει τον Βασιλέα της Αλβανίας Γουλιέλμο Β΄ ως νόμιμο Βασιλέα της.
- 3) Αποστέλλει βουλευτές στο άλβανικό κοινοβούλιο.
- 4) Η επίσημη γλώσσα της Β. Ήπειρου είναι η ελληνική.
- 5) Υποχρεωτικώς η γλώσσα των σχολείων είναι η ελληνική, διδασκομένης και της άλβανικής προαιρετικώς.
- 6) Οι Ήπειρώτες έχουν δικαίωμα να διατηρούν δική τους στρατιωτική δύναμη με δικούς τους αξιωματικούς, την οποία η άλβανική κυβέρνηση δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει έξω από τα σύνορα της Β. Ήπειρου.

Όλα αυτά τα δικαιώματα καταπατήθηκαν από τις άλβανικές κυβερνήσεις είτε της βασιλικής περιόδου, είτε της κομμουνιστικής- άθεϊστικής δικτατορίας (μετά το 1946), είτε της σύγχρονης «δημοκρατικής» περιόδου (μετά το 1990).

Γ) Η συμμετοχή της νεολαίας.

Ο διακεκριμένος μελετητής της Βορειοηπειρωτικής Ιστορίας Απόστολος Παπαθεοδώρου, τ. Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης, βρήκε πολλά και συγκινητικά στοιχεία για τη συμμετοχή έθελοντών, κυρίως νέων στον αγώνα των Βορειοηπειρωτών. Στη Β. Ήπειρο δημιουργήθηκαν Ίεροί Λόχοι φοιτητών και άλλων νέων, όπως επίσης και στα Ίωάννινα της Νοτίου Ήπειρου. Στην Αθήνα οι Ήπειρώτες φοιτητές άνοιξαν γραφεία επί της οδού Ακαδημίας 63 και καλούσαν τους νέους να εγγραφούν σε λόχους έθελοντών. Πολλοί Κύπριοι φοιτητές συμμετείχαν στον Αγώνα, ενώ η Εκκλησία της Κύπρου (υπό Βρετανικό ζυγό) συγκέντρωσε χρήματα υπέρ των αδελφών του Βορρά. Αξίζει να αναφερθεί και η παρουσία Σέρβων φοιτητών από το Πανεπιστήμιο του Βελιγραδίου στο πλευρό των Αυτόνομιστών Ήπειρωτών.

Ήταν ένας υπέροχος αγώνας, τον οποίο σήμερα οι νέοι μας δυστυχώς αγνοούν. Ένας αγώνας για την Ορθοδοξία και τον Ελληνισμό, για την Ελευθερία και την Αξιοπρέπεια. Ένας αγώνας, ο οποίος ακόμη περιμένει την δικαίωσή του.

Άλβανός βουλευτής: Να σταματήσουν τα ιστορικά ψέματα, ο Σκεντέρμπεης σήκωσε τη σημαία του Βυζαντίου

Πολιτικός, πρώην βουλευτής του κοινοβουλίου του Κοσσυφοπέδιου, ισχυρίζεται ότι ο Σκεντέρμπεης (1405 – 1468) δεν πρέπει να αποκαλείται έθνικός ήρωας των Άλβανών, διότι έχει σφάξει πολλούς Άλβανούς που πίστευαν στη μουσουλμανική θρησκεία. Αυτό πιστεύει ο άλβανικής καταγωγής, πρώην βουλευτής του Δημοκρατικού Κόμματος στο Κοσσυφοπέδιο, Αμίρ Αχμάντ, ο οποίος έχει δημιουργήσει την Πρωτοβουλία Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης και ισχυρίζεται ότι η ιστορία του Γεωργίου Καστριώτη-Σκεντέρμπεη, πρέπει να αναθεωρηθεί.

«Να σταματήσουν τα ιστορικά ψέματα»

Ο Αχμάντ πιστεύει ότι πρέπει να σταματήσουν οι μύθοι, γιατί οι μελλοντικές γενιές χρειάζονται την αληθινή ιστορία και δεν πρέπει να τρέφονται με μύθους. Για τον Σκεντέρμπεη τελευταία, γίνεται πολύ λόγος στην Αλβανία – γράφει το άλβανικό δημοσίευμα- αλλά όλες οι συζητήσεις είναι 'επιδέξιες' από τους ιστορικούς και τους αναλυτές, και δεν έχει γίνει ακόμη μία ουσιαστική συζήτηση για το ποιός ήταν ο Σκεντέρμπεης.

Σύμφωνα με αυθεντικά βιβλία της ιστορίας – συνεχίζει το δημοσίευμα- από τους έγκυρους ιστορικούς και αναλυτές των Τιράνων, έχουν διευκρινισθεί πολλά πράγματα.

Ο Σκεντέρμπεης σήκωσε τη σημαία του Βυζαντίου και όχι την άλβανική

Η Συνέλευση στη Λέζα – «Kuvendi i Lezhes»- δεν είναι όπως γράφει η ιστορία μας για τη δημιουργία ενός άλβανικού Κοινοβουλίου, αλλά ήταν Συνέλευση διαφόρων εθνών που πίστευαν στον Χριστιανισμό και έπεδιδκαν να πολεμήσουν κατά της μουσουλμανικής

Όθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Έτσι, η όποια δημιουργία του Κοινοβουλίου είχε βάση θρησκευτική και δεν βασιζονταν σε εθνική βάση, επειδή την εποχή εκείνη (15ος αιώνας), η 'θεωρία του έθνους', δεν είχε ακόμη γεννηθεί και οι άνθρωποι δεν έδειχναν ενδιαφέρον ποιά γλώσσα μιλούσε ο καθένας, αρκεί να ήταν όλοι Χριστιανοί. Ο Σκεντέρμπεης έσφαξε Άλβανούς μουσουλμάνους, λέει ο βουλευτής του Κοσσυφοπέδιου

Άλλωστε, σύμφωνα με την ιστορία-συνεχίζει το δημοσίευμα- με την επιστροφή του Σκεντέρμπεη στην Κρούγια, είπε στους Άλβανούς Μουσουλμάνους να επιλέξουν μεταξύ του Χριστιανισμού και το Θάνατο. Οι περισσότεροι από αυτούς αρνήθηκαν να εγκαταλείψουν την πίστη τους στο Ίσλαμ και σφαγιάστηκαν από τον Σκεντέρμπεη χωρίς έλεος.

Για τη σφαγή των Άλβανών έγραψε και ο επίσκοπος Fan Noli που την καθόρισε ως ιερό πόλεμο κατά των μουσουλμάνων. Οι πόλεμοι στη συνέχεια είχαν θρησκευτικό χαρακτήρα και δεν υπήρχε καθόλου το έθνικό στοιχείο.

Οι πρώτες ιδέες στη νέα παγκόσμια τάξη πραγμάτων με κριτήριο την έννοια του «έθνους-κράτους», προήλθαν το δέκατο έβδομο αιώνα από τον Καρδινάλιο Ρισελιέ. Και αργότερα γεννήθηκαν τα έθνη με αυτήν την έννοια.

«Έν κατακλείδι, έφ' όσον ο Γεώργιος Καστριώτης- Σκεντέρμπεης έχυσε αίμα άλβανικό για θρησκευτικούς λόγους έγω δεν μπορώ να τον αποκαλώ έθνικό ήρωα των Άλβανών», λέει ο Αχμάντ όπως σημειώνει το δημοσίευμα του Σέκουλι.

Μπορείτε να ακούσετε ζωντανά το πρόγραμμα του «Ράδιο Δρυϊνούπολις 89FM» μέσω διαδικτύου, επιλέγοντας τον αντίστοιχο σύνδεσμο (link) από τις ιστοσελίδες www.sfeva.gr, www.imdprk.gr, www.imdprk.eu και από το ιστολόγιο youthimdprk.blogspot.com.
Εναλλακτικά πληκτρολογήστε το σύνδεσμο <http://ams01.egihosting.com/27552> στην γραμμή πλοήγησης του φυλλομετρητή σας (browser).

Deputeti i Kosovës: Skënderbeu masakroi shqiptarët myslimanë

Amir Ahmeti: Skënderbeu me fu këtu në Krujë, muslimanëve shqiptarë i dha të gjithëhin meqë kishte rreth 600 vëllezë.

Publikuar më 08.07.2014 | 09:38

Një prej deputetëve të parlamentit të Kosovës thotë se Skënderbeu nuk duhet të quhet hero kombëtar pasi ka masakruar shqiptarët me besim mysliman. Amir Ahmeti ish-deputet i PD-së në Kosovë që tashmë ka themeluar 'Nismën për Drejtësi dhe Zhvillim, thotë se mizimi i Gjergj Kastriot Skënderbeu duhet rishikuar.

Për Skënderbeun:

Αμίρ Αχμάντ, ο Άλβανός πρώην βουλευτής του Κοσσυφοπέδιου που διατύπωσε την ιστορική αλήθεια για την ελληνική εθνικότητα του Σκεντέρμπεη

1η 'Απριλίου 1955: Έναρξη του άπελευθερωτικού αγώνα τής ΕΟΚΑ

Η 1η 'Απριλίου 1955 σηματοδοτεί μία από τις κορυφαίες σελίδες στην Ιστορία του Έλληνισμού. Η Έθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγонιστών(ΕΟΚΑ) υπό την έμπνευσμένη ηγεσία του Στρατηγού Γεωργίου Γρίβα-Διγενή γονάτισε τη βρετανική αποικιοκρατία τής αγχόνης και τών βασανιστηρίων και διεκδίκησε ένόπλως την Ένωση με τη Μητέρα Ελλάδα.

Ο άπελευθερωτικός αγώνας τής ΕΟΚΑ-ένας αγώνας με άνυπέρβλητο ήθικό περιεχόμενο-άποτελεί φωτεινό όδοδείκτη για κάθε ελεύθερο άνθρωπο. Η μη εκπλήρωση του έθνικού πόθου όφείλεται στην όλέθρια πολιτική τής τότε έλλαδικής και κυπριακής ήγεσίας και όχι, όπως είναι προφανές, στους χιλιάδες Έλληνες τής Κύπρου που έδωσαν τόν ύπέρ πάντων αγώνα σε όρη, σιήλαια και όπες τής γής, άντι δέ τής πολυπόθητης Ένώσεως βίωσαν άρχικά τήν ψευδειγγραφή «Άνεξαρτησία» και στη συνέχεια τήν έθνική ήττα του 1974. Σήμερα, δέκα χρόνια από τό έθνοκτόνο σχέδιο Άνάν, νέα νέφη σκιαζουν άπειλητικά τόν έλληνικό όρίζοντα τής Κύπρου μας.

Τό αγωνιστικό μήνυμα του ύμνου τής ΕΟΚΑ είναι και πάλι έπίκαιρο στους νέους αγώνες που καλείται νά διεξάγει ό Κυπριακός Έλληνισμός ένάντια στα τετελεσμένα και τήν κατοχή.

«...Έμπρός κανείς στη γή μη σκύψει...»

«... Νά ή άσιπδα! Ή τάν ή έπί τας...»

Άθήνα, 30-3-2014

Τό Κεντρικό Διοικητικό Συμβούλιο
τής Σ.Φ.Ε.Β.Α.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ!

Σέ ήμερήσια πρωινή έφημερίδα τών Ίωαννίνων γράφτηκε σε πρωτοσέλιδο δημοσίευμα με ηχηρά τίτλο: «Συνεχώς Άσυνεπείς όι Άλβανοί!» («ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣ» 20-2-2014).

Άν και συμφωνούμε με τήν διαπίστωση τής έφημερίδας, όμως δέν πρόκειται για σπουδαία ανακάλυψη. Γιατί, όπως άσφαλώς θά θυμούνται όσοι παρακολουθούν τήν πορεία του Βορειοηπειρωτικού Ζητήματος, ό άοίδιμος Μητροπολίτης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ στις όμιλίες του συχνά ανέφερε τίς άπόψεις τών κατά καιρούς «συμμάχων» τής Άλβανίας Κρούστσεφ και Μάο τσέ Τούνγκ: «Ψεύτες και άχάριστοι όι Άλβανοί», «μπαμπέσηδες όι Άλβανοί».

Άνέκαθεν όι γείτονες ήταν άσυνεπείς στις ύποχρεώσεις τους άέναντι στην Ελλάδα και στην Έθνική Κοινότητα τής Βορείου Ηπειρού. Μήπως δέν είχε συνυπογράψει ή Άλβανία τό «Πρωτόκολλο τής Κερκύρας» στις 17 Μαΐου 1914; Μήπως δέν ήταν ύποχρεωμένη νά παρέχη στους Έλληνες Βορειοηπειρώτες έλευθερία στην εκπαίδευση; Ήταν, όμως, τόση ή άσυνεπεία της, ώστε ό εκεί Έλληνισμός προσέφυγε τό 1935 στο Διεθνές Δικαστήριο τής Χάγης από τό όποίο δικαιώθηκε πανηγυρικά. Έν τούτοις όι γείτονες συνέχισαν τό ίδιο βιολετι, όπως και άργότερα που κατήργησαν τήν θρησκεία άποσχμάτισαν Έπισκόπους και Έρεείς και έκλεισαν τούς Ναούς ή τούς έκαναν στάβλους, κέντρα διασκεδάσεως, όσοις έννοείται δέν τούς γκρέμισαν. Όσον άφορά στην σύλληψη του Χειμαρριώτη Φίλιππου Δημογιάννη, άς θυμηθούμε τήν δολοφονία του Άριστοτέλη Γκούμα, που τά λέει όλα. Άχάριστοι και μπαμπέσηδες όι Άλβανοί...

B.B.

«Βρωμοέλληνες» στην Άλβανία και «παλιοαλβανοί» στην Ελλάδα!

Τό κάστρο του Άργυροκάστρου, γνωστό ως «Καλιός», αποτέλεσε μια από τίς φυλακές-κολαστήρια τήν περίοδο τής κουμμουνιστικής τυραννίας όπου εκατοντάδες Βορειοηπειρώτες άφησαν τήν τελευταία τους πνοή γιατί θέλησαν νά μείνουν Έλληνες και Χριστιανοί

Άπό χρόνια όσοι έδειχναν άληθινή και άνιδιοτελή άγάπη για τούς άδελφούς μας από τήν Βόρειο Ήπειρο, καθώς θεωρούσαν τόν Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό ως ζωτικό τμήμα του όλου Έλληνισμού, συχνά έπέσήμαιναν τήν άνάγκη νά βλέπουμε με κατανόηση τούς εκ Βορείου Ηπειρού άδελφούς μας. Αυτό ήταν και τό μήνυμα όλων όσοι έδειξαν άνύσταχτο και άνιδιοτελές ένδιαφέρον για τούς άδελφούς μας από τήν Βόρειο Ήπειρο, από τήν άλησμόνητη έποχή τών Αγώνων του Μητροπολίτου Σεβαστιανού.

Ένας λόγος που ή πλειοψηφία τών Έλλαδιτών άγκάλιασε τούς εκ Βόρ. Ήπειρου χεμαζομένους άδελφούς μας ήταν ή κινητοποίηση πατριωτών Όρθοδόξων Έλλήνων ύπέρ τους. Ήσαν όλοι αυτοί που δέν φοβόνταν τούς έν Έλλάδι θαυμαστές του Ένβερ Χότζα (τέτοιους κακούς Έλληνες είχαμε πάντα στην Ελλάδα). Τότε, πριν 22-23 χρόνια, τό Βορειοηπειρωτικό Βήμα έγραφε σε πρωτοσέλιδο του «Κανείς Βορειοηπειρώτης στα άζήτητα». Δυστυχώς, ή έλλιπή διαχρονικά Έλλαδική ήγεσία άφησε τούς άδελφούς μας Βορειοηπειρώτες μόνους και άβοήθητους, όταν δέν έκλεινε τά

μάτια στα έγκλήματα του Άλβανικού Κράτους ένάντιον τους. Φτάσαμε νά συνεχίζουν νά άποκαλούν πολλοί ή άπληροφόρητοι Έλλαδίτες συμπατριώτες μας τούς Βορειοηπειρώτες «παλιοαλβανούς», όπως άντιμετωπίζονταν πρό 90 έτη ως «τουρκόσποροι» όι Μικρασιάτες Έλληνες πρόσφυγες! «Βρωμοέλληνες» λοιπόν όι Βορειοηπειρώτες στην Άλβανία από τούς Άλβανούς και «παλιοαλβανοί» άποκαλούνται από έμάς τούς ίδιους έδώ στην Ελλάδα! Μετά από τά συνεχή έγκλήματα τής Διπλωματίας που, παρότι ή Βόρειος Ήπειρος άπελευθερώθηκε τρείς(3) φορές μέσα στον 20ον αιώνα, άνεχόμαστε και αυτήν τήν, τουλάχιστον άνθελληνική, συμπεριφορά.

Τά έπισημαινόμενα αυτά άπευθυνόμενοι σε όσους Έλληνες άκόμη πιστεύουν στα Δικαία του Έλληνισμού στην Βόρ. Ήπειρο. Άς μην φερόμαστε έμεις με τόν ίδιο, έθνικά άισχρό, τρόπο ξεχνώντας τούς Μάρτυρες του Έλληνισμού που δολοφονήθηκαν ή βασανίστηκαν από τούς Άλβανούς κατακτητές τής ποτισμένης με αίμα γής τής Βορείου Ηπειρού, επειδή ήσαν «Βρωμοέλληνες»!

Γεώργιος Κουρκούτας

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΘΗ

Τόν τελευταίο καιρό έγινε μία κίνηση τής Άλβανίας για νά ένταχθή στην Εύρωπαϊκή Ένωση. Όμως, παρά τό γεγονός ότι ή Ελλάδα στήριξε και στηρίζει διαχρονικά τήν ένταξιακή διαδικασία τής Άλβανίας (άν και ή ίδια δέν είναι πάντα συνεπής στις ύποχρεώσεις άέναντι στην Χώρα μας), φαίνεται πως έχει πολύ δρόμο νά διανύση, προκειμένου νά άποτελέση τακτικό μέλος τής μεγάλης εύρωπαϊκής οικογένειας. Κί αυτό, γιατί τώρα «κόκκινο» στην Άλβανία άναψαν πέντε άλλες εύρωπαϊκές χώρες, όπως ή Γερμανία, Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, Όλλανδία και Δανία, που, άντιτάχθηκαν στην χορήγηση του καθεστώτος ύποψήφιας χώρας, που πρότεινε ή Εύρωπαϊκή Έπιτροπή.

Ό λόγος είναι ότι ή Κυβέρνηση τών Τιράνων πρέπει νά έντεινή τίς προσπάθειές της για τήν καταπολέμηση τής διαφθοράς και του όργανωμένου έγκλήματος, αλλά νά προβή και σε άλλες μεταρρυθμίσεις. Γιατί ή μέχρι σήμερα στάση της δείχνει ότι δέν είναι έτοιμη νά συμμορφωθή με τούς διεθνείς κανόνες, όι όποίοι άφορούν είτε στα άνθρώπινα δικαιώματα, είτε στις θρησκευτικές έλευθερίες, όπως φαίνεται καθαρά στην στάση της άέναντι στον Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό. Γι αυτό είναι άπαραίτητο ή Άλβανία νά συμμορφωθή στις ύποχρεώσεις της άν θέλη νά ένταχθή στην Ε.Ε.

B.B.

Τὴν Ἱστορία τὴ γράφουν οἱ Νικητές;

Υπάρχει μία γενική παραδοχή, ένας αφορισμός θα λέγανε κάποιοι ότι «τὴν Ἱστορία τὴ γράφουν οἱ Νικητές». Στὴν πατρίδα μας -δυστυχῶς στὸ ἐσωτερικὸ της- αὐτὸ τὸ δεδομένο ἔχει ἀνατραπεῖ ἀφοῦ ἀπὸ τὴ Μεταπολίτευση τοῦ 1974, ἔχει γίνει ἀνατροπὴ τῶν πάντων καὶ τὸ ἄσπρο ἔγινε μαῦρο καὶ τὸ μαῦρο ἄσπρο. Καὶ ἐξηγοῦμεθα.

Υπάρχει ἓνα ἀριστερὸ (κομμουνιστικὸ) κατεστημένο, ἓνα «Status Quo» ποὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ θίξει γιατί ἔχει ἐπιβάλει τὴν ἀποψή του. Συγκεκριμένα ἡ ἀποψη τοῦ πᾶν-ἀριστερισμοῦ ἔχει ὀδηγήσει στὴ διάβρωση κάθε ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀξίας, στὴν ἀποδόμηση κάθε πατριωτικοῦ ἀντανაკλαστικοῦ. Τί κι ἂν τὸ ἄρθρο 16 τοῦ ἐν ἰσχύ σημερινοῦ Συντάγματος προβλέπει ὅτι: «Ἡ παιδεία ἀποτελεῖ βασικὴ ἀποστολὴ τοῦ Κράτους καὶ ἔχει σκοπὸ τὴν ἠθικὴ, πνευματικὴ, ἐπαγγελματικὴ καὶ φυσικὴ ἀγωγή τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως», συμβαίνει τὸ ἄκρως ἀντίθετο.

Οἱ δασκαλοὶ καὶ οἱ καθηγητὲς σχολείων ἀλλὰ καὶ ἀνωτάτων σχολῶν, στὴν πλειοψηφία τοὺς ἐμφοροῦνται ἀπὸ μαρξιστικὲς ἰδέες ποὺ ἔρχονται σὲ

σύγκρουση μὲ τὸ ἄρθρο 16 τοῦ Συντάγματος. Ἄν κανεὶς ἐπισκεφθεῖ ἓνα Πανεπιστήμιο ἢ μία σχολὴ Τ.Ε.Ι., θὰ διαπιστώσει ὅτι οἱ ἀφίσεις καὶ τὰ πανὸ ποὺ κυριαρχοῦν εἶναι μαρξιστικῆς καταβολῆς καὶ μισοῦν κάθε τί τὸ ἐθνικὸ. Οἱ νέοι καὶ οἱ νέες- εὐτυχῶς ὄχι ὅλοι- ἔχουν ἀκόμη σὲ σύγχυση ποιά γεγονότα ἐορτάζουμε σὲ κάθε μία ἀπὸ τὶς δυὸ ἐθνικὲς ἐπετείες.

Γιὰ νὰ ἐπιστρέψουμε στὸ θέμα τοῦ ἁρθροῦ θὰ ἀναφέρουμε τὰ ἐξῆς. Ἡ πατρίδα μας ἔδωσε ποταμούς αἵματος στὴν παγκόσμια Ἱστορία, ἀντιμετωπίζοντας βαρβαρικὰ φύλα ἀνὰ τοὺς αἰῶνες, ἐνῶ παράλληλα ἔδωσε τὸ πνεῦμα τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ παντοῦ.

Στὰ πιὸ πρόσφατα γεγονότα τοῦ 20οῦ αἰῶνα, ὅπως αὐτὰ τῶν δυὸ παγκοσμίων πολέμων (Α' καὶ Β') ἦταν στὸ πλευρὸ, τῶν συμμάχων, στὸ πλευρὸ δηλαδὴ τῶν Νικητῶν.

Ὡς ἀντάλλαγμα γιὰ τὴ θυσία στὰ πεδία τῶν μαχῶν χιλιάδων Στρατιωτῶν γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη μὲ ἀποκορύφωμα τὴ φράση τοῦ Οὐίνιστων Τσόρτσιλ σχετικὰ μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀνδρεία τῶν Ἑλλήνων: «Στὸ ἐξῆς δὲν θὰ λέμε ὅτι οἱ Ἕλληνες πολεμοῦν σὰν ἥρωες, ἀλλὰ ὅτι οἱ ἥρωες πολεμοῦν σὰν Ἕλληνες», περιμένε ἡ πατρίδα μας νὰ κερδίσει τὰ ἀνταλλάγματα αὐτῆς τῆς θυσίας. Δηλαδὴ τὰ σκλαβωμένα ἐδάφη της σὲ Βόρειο Ἠπειρο καὶ Κύπρο νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὴ μητέρα πατρίδα. Δυστυχῶς, πέρα ἀπὸ τὰ Δωδεκάνησα ποὺ προσαρτήθηκαν τὸ 1947, τὰ ὑπόλοιπα ξεχάστηκαν. Ἡ Βόρειος Ἠπειρος στέναζε καὶ ἀκόμη στενάζει κάτω ἀπὸ τὴν μπότα τοῦ ἀλβανικοῦ σοβινισμοῦ καὶ τῆς καταπάτησης τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν Ἑλλήνων τῆς Βόρ. Ἠπείρου. Ἐπίσης μεγάλο ζήτημα εἶναι ἡ ὑφαρπαγὴ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν Βορειοηπειρωτῶν, μὲ ἀλβανικὲς

μεθοδεύσεις.

Φωτεινὴ περίοδος ἡ ἀνάδειξη αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ θέματος τὴ δεκαετία τοῦ 1980-1990, ἐν μέσω μαρξιστικῆς κυριαρχίας στὸ δημόσιο βίο, ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Κονίτσης Σεβαστιανὸ καὶ τὶς ὁργανώσεις Σ.Φ.Ε.Β.Α.-ΠΑ.ΣΥ.ΒΑ. Ἡ Κύπρος μας ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὸ 1974, μὲ τὴν προδοσία συμμάχων καὶ τὴν ἐγκληματικὴ ὀλιγωρία τῶν πολιτικῶν ἔχει χάσει τὸ 37% τοῦ ἐδάφους της ἀπὸ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα ποὺ εἰσέβαλαν τότε στὸ νησί. Ὑψιστὴ ἀδικία ἡ δημιουργία τοῦ τουρκικοῦ ψευδο-κράτους τῆς Κύπρου.

Γιὰ αὐτὸ λοιπὸν τὸ λόγο καὶ προπαντὸς λόγῳ τῶν προσφάτων γεγονότων ἐν ἔτη 2014 στὴν Κριμαία, ἡ ὁποία μετὰ ἀπὸ τὸ συντριπτικὸ δημοψήφισμα, ζήτησε καὶ κατὰφερε τὴν ἔνωση μὲ τὴ μητέρα Ρωσία, θὰ ἔπρεπε καὶ οἱ Σύμμαχοί μας οἱ ὁποῖοι εἶναι Νικητὲς ὅπως καὶ ἐμεῖς ἐπιτέλους νὰ τηρήσουν τὶς συμμαχικὲς τους ὑποχρεώσεις ἐναντὶ τὶς πατρίδας μας. Νὰ διορθώσουν δηλαδὴ ὅσα κακῶς κείμενα ὑπάρχουν ὡς σήμερα, ἂν ἰσχύει ἀκόμη ὅτι τὴν Ἱστορία τὴ γράφουν οἱ Νικητὲς.

Διαφορετικὰ, πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν ἄλλες γεωπολιτικὲς συμμαχίες, γιὰ νὰ ἐκπληρωθοῦν τὰ ἑλληνικὰ δίκαια σὲ Κύπρο καὶ Βόρ. Ἠπειρο. Τὰ δίκαια ἐπάνω σὲ ἑλληνικὰ ἐδάφη καὶ ὄχι διεκδικήσεις σὲ ἀποικιακὰ ἐδάφη ὅπως οἱ σύμμαχοί μας. Εἴθε σύντομα νὰ βρεθεῖ ὁ Ἠγέτης - γιατί ὅλα εἶναι θέμα ἀξίας καὶ χρηστῆς Ἠγεσίας - ποὺ θὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τοὺς χθεσινούς «συμμάχους» μας νὰ μᾶς ἀποδώσουν ὅσα μας ὀφείλουν, ὅλα ὅσα δικαιούμαστε. Ὅλα ὅσα ἀπὸ αἰῶνες ἀνήκουν στὴ μεγάλη Ἑλλάδα ποὺ πάντα ὑπῆρξε Νικήτρια ἀπέναντι σὲ ὅλους τοὺς ἐπίδοξους κατακτητὲς της. ΘΑΡΣΕΙΝ ΧΡΗ!

ΑΡΤΕΜΙΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ ΑΝΕΣΤΗ;

ἀρχές ὁμως τῆς δεκαετίας τοῦ '90 τὰ πράγματα ἄρχισαν ν' ἀλλάζουν καὶ σταδιακὰ μέχρι τὶς μέρες μας τὸ Βορειοηπειρωτικὸ δὲν ἀπασχολεῖ πολὺ τὴν μεγάλη μᾶζα τῶν συμπατριωτῶν μας.

Οἱ περισσότεροι, ἄλλοι ἀπογοητευμένοι ἀπ' τὶς ἐξελίξεις κι ἄλλοι ἀδιάφοροι, ἀρνοῦνται ν' ἀσχοληθοῦν μ' αὐτὸ τὸ θέμα καὶ λένε πῶς τὸ ζήτημα ἔχει πιά «κλείσει». Προσπαθοῦν μάλιστα νὰ στηριξοῦν τὴν στάση τους αὐτὴ ἰσχυρίζομενοι τρία πράγματα. Ἐτσι ἀ)ἰσχυρίζονται πῶς ἐδῶ καὶ χρόνια οἱ Ἕλληνες στὴν Βόρειο Ἠπειρο ζοῦν ἐλεύθεροι χωρὶς φόβο καὶ καταπίεση, β) ὑποστηρίζουν πῶς γενικὰ στὴν Ἀλβανία καὶ εἰδικὰ στὴν Βόρειο Ἠπειρο ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δρᾷ πλέον ἀπρόσκοπτα καὶ γ) ἀναφέρουν ὅτι πάρα πολλοὶ Βορειοηπειρωτὲς ἔφυγαν ἀπ' τὸν τόπο τους καὶ μένουν μόνιμα στὴν Ἑλλάδα.

Πράγματι, ὅλα αὐτὰ ἔχουν μία δόση ἀληθείας, ἀφοῦ ἡ κατάστασις ἀπ' τὸ 1990 ἕως σήμερα ἔχει ἀλλάξει πρὸς τὸ καλύτερο. Ἄν κάποιος ὁμως ἐξετάσει λεπτομερέστερα τὰ πράγματα, θὰ ἀντιληφθεῖ ὅτι τὸ ἀλβανικὸ κράτος καὶ οἱ Ἀλβανοὶ παραβιάζουν κατάφωρα τὶς θρησκευτικὲς, ἐθνικὲς καὶ πολιτικὲς ἐλευθερίες τῶν Βορειοηπειρωτῶν. Πολλὰ θὰ μπορούσαμε ν' ἀναφέρουμε. Ἐνδεικτικὰ μόνον θὰ τονίσουμε τὴν δολοφονία τοῦ Ἀριστοτέλη Γκούμα στὴν Χειμάρρα τὸν Αὐγούστο τοῦ 2010 καὶ τὴν βεβήλωση τοῦ Ἰ. Ν. Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου πρὶν λίγους μῆνες στὴν Πρεμετῆ.

Τὸ γεγονὸς τώρα τῆς μετανάστευσης καὶ μόνιμης διαμονῆς πολλῶν Βορειοηπειρωτῶν στὴν Ἑλλάδα, δὲν πρέπει νὰ μᾶς κάνει ν' ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὴν Βόρειο Ἠπειρο ποὺ ἐρημώνει, ἀλλὰ νὰ μᾶς παρακινεῖ ὥστε ν' ἀγωνιστοῦμε, εἰδικὰ ἡ πολιτεία, γιὰ τὴν ἐπιστροφή αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων στὶς πατρογονικὲς τους ἐστίες.

Ἐπομένως τὸ Βορειοηπειρωτικὸ ζήτημα ὄχι μόνον δὲν «ἐκλείσει» ἀλλὰ παραμένει ἐπίκαιρο. Ἐφέτος μάλιστα συμπληρώνονται ἑκατὸ χρόνια ἀπ' τὸν Αὐτονομιακὸ Ἀγῶνα καὶ τὴν ὑπογραφή τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Κερκύρας.

Τότε οἱ πρόγονοί μας ἔκαναν τὸ καθῆκον τους. Σήμερα πρέπει ἐμεῖς νὰ κάνουμε τὸ δικὸ μας καθῆκον. Πρῶτα δηλαδὴ νὰ μὴν ξεχνοῦμε πῶς αὐτὸ τὸ κομμάτι γῆς εἶναι ἑλληνικὸ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων κι ἔπειτα ν' ἀγωνιζόμαστε μὲ κάθε τρόπο γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ στόχου μας.

Στόχος μας εἶναι ἡ ἐκπλήρωση τοῦ ὁράματος τοῦ Σεβαστιανοῦ. Τὸ βόρειο δηλαδὴ τμήμα τῆς Ἠπείρου ν' ἀπελευθερωθεῖ καὶ νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Ἀπὸ ἐδῶ καὶ μπρὸς αὐτὸ ποὺ χρειάζεται εἶναι αἰσιοδοξία, πίστη, ἀγῶνας, ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή. Σὲ λίγο καιρὸ ἡ νίκη θὰ ἔρθει, ὁπότε ὅλοι μαζὶ θὰ βροντοφωνάξουμε: «Χριστὸς Ἀνέστη καὶ ἡ Βόρειος Ἠπειρος Ἀνέστη».

Ζάβαλης Γεώργιος

Ὁ Σεβαστιανὸς συνήθιζε νὰ «κλείνει» τὶς ὁμιλίες του γιὰ τὸ Βορειοηπειρωτικὸ μὲ μία εὐχή. Ἡ εὐχή του ἦταν νὰ ἔρθει κάποτε ἡ εὐλογημένη στιγμή τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Βορείου Ἠπείρου κι ὅλοι οἱ Ἕλληνες τότε νὰ βροντοφωνάξουν: «Χριστὸς Ἀνέστη καὶ ἡ Βόρειος Ἠπειρος Ἀνέστη». Ἡ εὐχή του, ἰδιαίτερα τὴν δεκαετία τοῦ '80, συγκίνησε σχεδὸν ὅλους τοὺς Ἕλληνες. Ἀπ' τῆς

70 Έτη από την προδοτική σύμπραξη ΕΑΜ Έλλάδος με το ΕΑΜ Άλβανίας

‘Η εξόντωση του ΜΑΒΗ από τον Χότζα

Γράφει ο Γεώργιος Κουρκούτας -Καθηγητής Φιλολόγος

Ο Γρηγόρης Λαμποβιτιάδης ήγαικό στέλεχος του ΜΑΒΗ βασανίστηκε από τους Άλβανούς για την εθνική του δράση υπέρ της Ελλάδας και εκτελέστηκε από τους Άλβανούς για την εθνική του δράση υπέρ της Ελλάδας

Μία από τις μαύρες σελίδες της τριπλής Κατοχής στην Ελλάδα, αλλά σκοπίμως άγνωστη στον πολύ κόσμο, αποτελούν τα γεγονότα που έλαβαν χώρα πριν 70 έτη στον χώρο της Ήπειρου και αφορούσαν την σύμπραξη ΕΑΜ Έλλάδος με το ΕΑΜ Άλβανίας εις βάρος του Έλληνισμού της Βορείου Ήπειρου.

Στο από 22 Σεπτεμβρίου 1944 σήμα του προς το Γενικό Στρατηγείο του ΕΛΑΣ, ο Κομνηνός Πυρομάγλου (υπαρχηγός του ΕΔΕΣ του Ναπολέοντος Ζέρβα) καταγγέλλει συνεργασία των κομμουνιστών του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ με τους Τουρκαλβανούς. Όμως ήδη από το 1943 είχε ξεκινήσει στο όνομα δήθεν του “άντιφασιστικού αγώνα” ή συνεργασία του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ Ήπειρου με τις μονάδες του Ένβερ Χότζα. Και αυτή η συνεργασία οδήγησε στο χτύπημα των Ελλήνων της Βορείου Ήπειρου. Οί τελευταίοι είχαν ιδρύσει το ΜΑΒΗ, το Μέτωπο Απελευθερώσεως Βορείου Ήπειρου. Ηγέτες του ήταν οί Βασίλειος Σαχίνης (έξ Άργυροκάστρου), Ηλίας Κώνστας (έκ Τιράνων), Τάσος Γεωργίου (έκ Λεσκοβικίου), Αναστάσιος Κοκαβέσης (έκ Χειμάρρας) και κοντά τους στάθηκαν πολλοί πατριώτες.

Κύριος στόχος του ΜΑΒΗ ήταν η προστασία των Ελλήνων της Βορείου Ήπειρου από τις διάφορες αντάρτικες δοσίλογες οργανώσεις που δροῦσαν εκείνη την περίοδο στην εύρύτερη περιοχή ανεξέλεγκτα λόγω της έλλειψης κάποιων

κρατικής άρχης για την προστασία των πολιτών. Οί κύριες περιοχές δράσης της ΜΑΒΗ ήταν η περιοχή του Δέλβινου, της Δρόπολης, της Χειμάρρας, του Βούρκου (η εύρύτερη περιοχή των Αγίων Σαραντά), της Ρίζας και της Ζαγοράς (περιοχή κοντά στην Πρεμετή).

Η πρώτη προσπάθεια συνδέσεως του ΜΑΒΗ με τις ανταρτικές ομάδες του ΕΔΕΣ του Ζέρβα απέτυχε, διότι ο ΕΛΑΣ συνέλαβε τον κατευθυνόμενο προς τις ΕΟΕΑ (ομάδες ανταρτών του ΕΔΕΣ) σύνδεσμο του ΜΑΒΗ ιατρό Ίωάννη Γκινάλη, κατέσχε τα έγγραφα του και, μετά από τρίμηνη αιχμαλωσία, τον υποχρέωσε να επιστρέψει άπρακτος στην Άλβανία. Τόν Μάιο του 1943 ο Ζέρβας διαθέτει τους αξιωματικούς του Ίωάννη Βιδάλη και Σπυρίδωνα Λήτο, με τις ομάδες τους, για την πραγματοποίηση έπαφης με το ΜΑΒΗ και αντάρτικη δράση στον χώρο της Βορείου Ήπειρου. Αυτό θα αποτελούσε την καλύτερη προϋπόθεση για μελλοντική απελευθέρωση της Βορείου Ήπειρου, όταν θα έφευγαν οί δυνάμεις Κατοχής του Άξονα. Ταυτόχρονα όμως το ΕΑΜ-ΕΛΑΣ αναθέτει στα στελέχη του Άλ. Γιάνναρη, Πρίνο και Έξαρχο, να μεταβούν στην Βόρειο Ήπειρο και να έλθουν σε έπαφή με τους Άλβανούς ομοϊδέατες τους, για την διάλυση ή την υπαγωγή του ΜΑΒΗ στο “Φρόντι Νατσιονάλ Τσιλιμτάρ” (Front Nacional Cilirimitar), δηλαδή το ΕΑΜ της Άλβανίας του Χότζα.

Σύμφωνα με τον Κωνσταντίνο Βασιλείου, συγγραφέα και έρευνητή των αρχείων του έλληνικού κράτους και του ύπουργείου εξωτερικών, η όργάνωση είχε την στήριξη του ΕΔΕΣ του Ναπολέοντος Ζέρβα. Είναι όμως αξιοπρόσεκτη ή στάση του ΕΑΜ που τάχθηκε έναντι στην δράση της ΜΑΒΗ. Η συμβολή μάλιστα του ΕΑΜ υπήρξε ένεργη συνεργαζόμενο άμεσα με την όργάνωση του Ε. Χότζα κατά της ΜΑΒΗ, στον τομέα των πληροφοριών. Σε συναντήσεις στελεχών των δυο ΕΑΜ, των δυο όμορων, ιδεολογικά, αντάρτικων οργανώσεων (έλληνικής και άλβανικής) υποστηρίχθηκε κοινή πολιτική στάση εξής σημεία:

1. Εκδίωξη των δυνάμεων του ΕΔΕΣ από τα σύνορα και να αποκοπεί το ΜΑΒΗ,
2. Να υπαχθεί το ΜΑΒΗ στην όργάνωση του Ε. Χότζα (με βία ή χωρίς) και
3. Να συλληφθεί πάση θυσία ο Βασίλειος Σαχίνης.

Κατόπιν αυτού του σχεδίου συνεργασίας των ΕΑΜ των δυο Κρατών (που άκόμη τελούσαν υπό Γερμανική Κατοχή), το ΕΑΜ άφησε τους Άλβανούς κομμουνιστές να εξοντώσουν το ΜΑΒΗ και τα στελέχη του. “Ετσι οί Άλβανοί κομμουνιστές του Χότζα προβαίνουν σε μία σειρά δολοφονιών στελεχών του ΜΑΒΗ σε Δέλβινο, Δίβρη, Λιπόχοβο, Άνω Λάμποβο, Γλήνα, Μπόροβα, Λεσκοβίκι, Ποζάνη, Ζέππα, Βλαχοΰψηλοτέρα, Πρεμετή και άλλοῦ. Στις 17 Νοεμβρίου 1943, ο άρχηγός του ΜΑΒΗ, Βασίλειος Σαχίνης, συλλαμβάνεται από άτομα της όργάνωσης του Ένβερ Χότζα στο Άργυροκάστρο, οί όποιοι κατόπιν έντολης, άφου τόν βασανίζουν για να άποσπάσουν πληροφορίες, τόν εκτελούν. Στις 3 Δεκεμβρίου δολοφονείται ο έπικεφαλής της όργάνωσης στην περιοχή Χειμάρρας, Γεώργιος Μπολάνος. Ακολούθησε ή καταστροφή του χωριού Γλύνα, στην περιοχή Άργυροκάστρου που άποτελούσε βάση του ΜΑΒΗ.

Με την εξόντωση του ΜΑΒΗ μία μεγάλη εύκαιρία χάνεται για την απελευθέρωση της Βορείου Ήπειρου, με τεράστια, άν όχι άποκλειστική εύθύνη των Κομμουνιστών της Ελλάδος.

Άπό τόν Δεκέμβριο του 1944 ένεργό ρόλο άναλαμβάνει ο Γρηγόριος

Λαμποβιτιάδης, γιατρός από το Άργυροκάστρο, που έχει όμως να άντιμετωπίσει ένα όργανωμένο κομμουνιστικό Κράτος και έτσι κινείται με μυστικότητα, αλλά συλλαμβάνεται. Δολοφονείται το 1946 φωνάζοντας πριν τόν εκτελέσουν “Ζήτω ή Ελλάδα! Ζήτω ο Βασιλεύς Γεώργιος Β’!”. Ο υιός του Γεώργιος είχε μετά το 1990 άναδειχθεί Πρόεδρος της όργανώσεως “Ομόνοια” στην Βόρειο Ήπειρο. Σύμφωνα με έπίσημες μαρτυρίες το διάστημα αυτό (1942-44) στην Βόρειο Ήπειρο, κάηκαν 250 χωριά και δολοφονήθηκαν πάνω από 2500 άμαχοι, από ένοπλες ομάδες Άλβανών άτάκτων, καθώς και τόν στρατό κατοχής (ιταλικό και γερμανικό).

Αυτή ή έκλεκτική ...συγγένεια Κομμουνιστών της Ελλάδος με τους Άλβανούς θα έπαναληφθεί στα χρόνια της κομμουνιστικής Άνταρσίας (1946-1949), όταν ο ήγέτης του ΚΚΕ Νίκος Ζαχαριάδης θα ζητήσει από τόν Χότζα την συμμετοχή Τσαμήδων Άλβανών, για να επανδρώσουν τις τάξεις του περιβόητου “Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας”, για να έπιτεθούν από κοινού στις Έλληνικές Ένοπλες Δυνάμεις. Μία έκκληση, που την άποκαλύπτουν τα αρχεία των Άνατολικών Κρατών μετά το 1989, αλλά που δέν εύοδώθηκε διότι το 1949 οί κομμουνιστές ήττήθηκαν στρατιωτικά από τόν Έλληνικό Στρατό. Το σίγουρο όμως είναι πως με την εξόντωση του ΜΑΒΗ μία μεγάλη εύκαιρία χάνεται για την απελευθέρωση της Βορείου Ήπειρου το 1944, έβδομήντα χρόνια πριν. Αυτό το έγκλημα άς μίν τόν ξεχνάμε σήμερα.

Βασίλης Σαχίνης. Εκτελέστηκε από τους Άλβανούς.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ τοῦ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ τῆς ΕΛΛΑΔΑΣ κ. Κ. ΓΚΙΟΥΛΕΚΑ στή ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ

Γράφει ὁ Φιλ. Κεμετσετζίδης

Ο Κ. Γκιουλέκας με τὰ παιδιά τοῦ σχολείου στούς Αγ. Σαράντα

Κατά τήν πρόσφατη τετραήμερη επίσκεψη τῆς ΣΦΕΒΑ στό χῶρο τῆς Βορείου Ἠπείρου γιά τόν ἑορτασμό τῆς ἐπετείου τῆς ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας, εἴχαμε τήν χαρά νά συναντήσουμε τόν Υφυπουργό Παιδείας τῆς Ἑλλάδας κ. Κωνσταντῖνο Γκιουλέκα ὁ ὁποῖος πραγματοποίησε ἐπίσημη ἐπίσκεψη στήν περιοχή γιά νά ἐκπροσωπήσει τήν κυβέρνηση, ἀλλά καί γιά νά ἐπισκεφτεῖ τὰ ἑλληνικά σχολεῖα πού λειτουργοῦν στίς περιοχές Κορυτσᾶς, Ἁγίων Σαράντα, Ἀργυροκάστρου καί Χειμάρρας.

Μέχρι τώρα συνήθως τέτοιου εἶδους ἐπισκέψεις περιορίζονταν σέ τυπικό ἐπίπεδο καί σέ ἐπαφές μέ ἡγετικά στελέχη τῆς μειονότητας καί δέν ἔφερναν οὐσιαστικά ἀποτελέσματα. Στή συγκεκριμένη περίπτωση ὡστόσο ὑπῆρξε μιά διαφορετική συμπεριφορά πού χαροποίησε τούς ὁμογενεῖς μας καί μᾶς ἔδωσε τήν ἐλπίδα ὅτι ἴσως ἀλλάξει κάτι στόν τρόπο πού ἀντιμετωπίζει ἡ πατρίδα μας τό εὐαίσθητο αὐτό τμήμα τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Κάτ' ἀρχήν ἦταν μιά πολύ καλά προετοιμασμένη περίοδος ἀπό τίς διπλωματικές μας ἀρχές τόσο στά Τίρανα ὅσο καί στήν Κορυτσᾶ καί στό Ἀργυροκάστρο, οἱ ὁποῖες ἔτσι καί ἀλλιῶς δικαιούνται συγχαρητηρίων γιά τήν ὄλη ὀργάνωση τῶν ἐπετειακῶν ἐκδηλώσεων πού πραγματοποιήθηκαν σέ κλίμα ἐνότητας καί μέ τήν λαμπρότητα πού ταίριαζε στήν περίσταση. Πέρα ὡστόσο ἀπό τίς διάφορες ἐπαφές μέ ἐπίσημους τῆς μειονότητας ἀλλά καί ἐκπροσώπους τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης καί τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους, αὐτό πού ἔκανε ἐντύπωση στούς βορειοηπειρώτες καί Ἑλλαδίτες ἐκπαιδευτικούς ἦταν τό γεγονός ὅτι γιά πρώτη φορά ἀρμόδιος ἀπό τό ὑπουργεῖο Παιδείας ἄκουσε πραγματικά τὰ προβλήματά τους. Σέ 4 ξεχωριστές συναντήσεις μέ τούς δασκάλους κάθε περιοχῆς (παρά τό πολύ πιεστικό πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων), εἶχε τή δυνατότητα σέ πολὺς ἐπαφές νά ἐνημερωθεῖ ἀναλυτικά γιά τίς συνθήκες διδασκαλίας καί τὰ ποικίλα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ διδάσκοντες στά ἑλληνικά σχολεῖα. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι ὅπως μᾶς ἐνημέρωσαν οἱ διδάσκαλοι στό ἑλληνικό σχολεῖο τῶν Ἁγίων Σαράντα (συστεγάζεται μέ ἀλβανικό καί ἀριθμεῖ 230 Ἕλληνες μαθητές), ἦταν ἡ πρώτη φορά πού ἐπίσημος εἶτε ἀπό τήν Ἑλλάδα εἶτε ἀπό τό χῶρο τους, τούς ἐπισκεπτόταν στά 20 χρόνια λειτουργίας τοῦ σχολείου. Εὐχὴ καί ἐλπίδα μας εἶναι τὰ ζητήματα πού τέθηκαν στόν ὑφυπουργό νά μεταφερθοῦν στίς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες τοῦ ὑπουργείου καί νά δοθοῦν λύσεις πού θά σπυρρίζουν τό ἥρωικό ὅσο καί δύσκολο ἔργο τῶν δασκάλων καί τῶν μαθητῶν πού πράττουν τό καθῆκον τους κάτω ἀπό δύσκολες συνθήκες.

Αὐτό ὡστόσο πού μᾶς συγκίνησε ἰδιαίτερα ἦταν τό γεγονός ὅτι μέ πρωτοβουλία τοῦ κ. Γκιουλέκα καί πέρα ἀπό τό ἐπίσημο πρόγραμμα καί τὰ φῶτα τῆς δημοσιότητας, ἐγιναν συναντήσεις μέ ἄτομα πού ἔχουν γράψει τήν δική τους ἱστορία ἀντίστασης στό χῶρο τῆς Βορείου Ἠπείρου κατά τὰ χρόνια ἰδιαίτερα τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος τοῦ Χότζα ἀλλά καί τήν περίοδο τῆς μεταπολίτευσης. Ὁ ὑφυπουργός συνάντησε ἰδιωτικά στό περιθώριο τῶν ἐκδηλώσεων ἀλλά καί μέ ἐπισκέψεις στό σπίτι τους, ἄτομα πού ἔχουν ἀφήσει τό στίγμα τους στό χῶρο τῆς Βορείου Ἠπείρου ὅπως ἡ κ. Ἐρμ. Ἀντρέα στήν Κορυτσᾶ, οἱ κ. Ἡρ. Σύρμος καί Μιχ. Μάνος στή Δερβιτσάνη, οἱ πρῶην ἡγέτες τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ στή δίκη τῶν Τιράνων κ. Β. Παπαχρήστος καί Θ. Βεζιάνης, ἐνῶ ἰδιαίτερος συγκινητικὴ ἦταν ἡ ἐπίσκεψη στή Χειμάρρα στήν οἰκογένεια τοῦ ἐθνομάρτυρα Ἀριστοτέλη Γκούμα ἀλλά καί ἡ συνάντησή μέ τήν κ. Ἐρμ. Μπρίγκου πού ἔχει περισώσει 3 τάφους Ἑλλήνων στρατιωτῶν ἀπό τόν πόλεμο τοῦ 1940. Ἄν σέ αὐτά προσθέσουμε καί τήν ἐπίσκεψη στή μητρόπολη τοῦ βλαχόφωνου ἑλληνισμοῦ, τῆ Μοσχοπόλη ἀλλά καί τήν κατάθεση στεφάνου στό νεκροταφεῖο τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου στό χωριό Βουλιεράτι, ἔχουμε τήν ἐντύπωση ὅτι γιά πρώτη φορά Ἕλληνας ἐπίσημος μέ

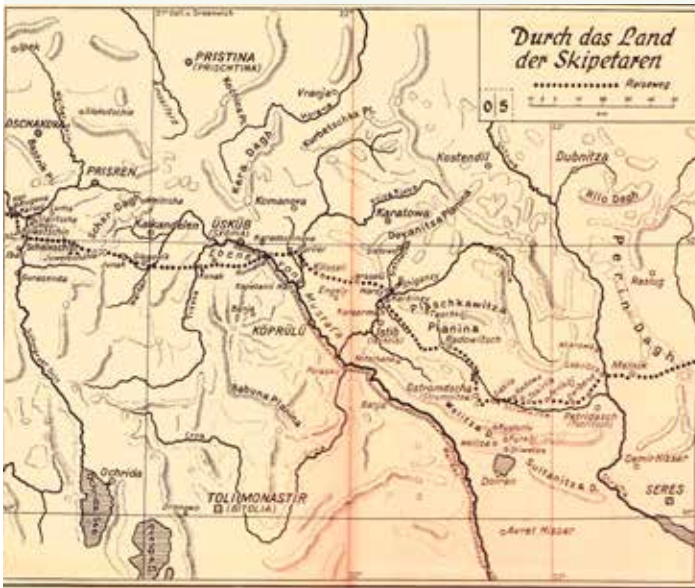
τίς συναντήσεις αὐτές, τίμησε στό πρόσωπο αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ἔστω καί συμβολικά, ὅλους ἐκείνους πού στά δύσκολα χρόνια του Χότζα ἔδωσαν τὰ νιάτα τους, τήν περιουσία τους καί τή ζωή τους ἀκόμη, γιά τήν πίστη καί τήν πατρίδα. Ἐλπίζουμε κάποια στιγμή τό ἑλληνικό κράτος νά τιμήσει πιό οὐσιαστικά καί μέ πιό ἐπίσημο τρόπο ὅλους τους γνωστούς καί ἀγνωστούς ἥρωες τοῦ γένους, ὅπως πρέπει νά πράττει κάθε λαός πού σέβεται τήν ἱστορία καί τόν πολιτισμό του. Ἀπό τόν κ. ὑφυπουργό ἐπίσης περιμένουμε τήν ὀλοκλήρωση τῆς ἔρευνας πού ἔχει ξεκινήσει ἐδῶ καί ἀρκετά χρόνια, σχετικά μέ τούς φυλακισμένους Ἕλληνες στά κολαστήρια τοῦ Χότζα στό Σπάτς, τό Μπουρέλλι καί σέ ἄλλα κότερα τῆς Ἀλβανίας, ἡ ὁποία εὐελπιστοῦμε νά ρίξει φῶς σέ μιά ἀγνωστή στούς πολλούς, τραγική ἀλλά καί ἐνδοξη σελίδα ἀντίστασης τῆς ἱστορίας τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Στό ναό τῶν Ἁγίων Πάντων στή Χειμάρρα

Στό τάφο τοῦ ἐθνομάρτυρα Ἀριστοτέλη Γκούμα στή Χειμάρρα

Βόρειος Ήπειρος: Μεταξύ Κριμαίας και Σκωτίας

Γράφει ο Δημ. Πέτκος

Χάρτης από το βιβλίο του Karl May «Στη γη των Σκιπιδάρων» του 1892.

Ο Μπάρνι έχει γεννηθεί στο Μπέρμιγχαμ, στην καρδιά της βιομηχανικής Αγγλίας. Τα τελευταία χρόνια ζει και εργάζεται ως φυσικός στη Γλασκώβη. Παρόλου που είναι Άγγλος, στο δημοψήφισμα του Σεπτεμβρίου θα ψηφίσει «Ναι» στην Άνεξαρτησία της Σκωτίας. Ο ίδιος δικαιολογεί την επιλογή του με το απλό επιχείρημα: «Μα είναι δίκαιο και σωστό». Με την ίδια λογική ή ρωσική, από τα τέλη του 18ου αιώνα Κριμαία, επιστρέφει στη Ρωσία. Οι παγκόσμιοι πόλεμοι, το σκληρό σοβιετικό καθεστώς, οι επεμβάσεις της Δύσης, ο έποικισμός από τουρκόφωνους Τατάρους, οι γλωσσικές απαγορεύσεις, ή άλλοίωση της Ιστορίας δεν ανέκοψαν τη θέληση του λαού της για αυτοδιάθεση.

Η Βόρειος Ήπειρος, αναπόσπαστο κομμάτι της Ελληνικής για χιλιάδες χρόνια Ήπειρου, με υπογεγραμμένη εδώ και 100 χρόνια την Αυτόνομία της και με το ζήτημα της Ένωσής της με την Ελλάδα να έκκερμει στο Συμβούλιο των Υπουργών Έξωτερικών των Τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων, δεν άρθρωνει ούτε μία λέξη για τα δικά της! Χωρίς μάλιστα να έχει ούτε το ξεχωριστό Κοινοβούλιο της Σκωτίας, ούτε τη σθεναρή υποστήριξη της μητέρας πατρίδας, ούτε οποιοδήποτε στοιχειώδες δικαίωμα Έθνικής Μειονότητας! Και δεν αναφερόμαστε στο Δυρράχιο, στην άπελευθέρωση του οποίου αναφέρεται η Πηνελόπη Δέλτα στο «Για την Πατρίδα», αλλά στην περιοχή νοτιώς του Γενούσου ποταμού που ούδέποτε, μέχρι την βίαιη προσάρτησή της το 1913, είχε σχέση με την Αλβανία. Χαρακτηριστικό είναι το βιβλίο του Γερμανού συγγραφέα και περιηγητή Karl May με τον τίτλο «Μέσα από την γη των Σκιπιδάρων» του 1892 που έντοπιζει τη «γη» αυτή στον άξονα Πρίστινας-Σκοπίων. (Η περιοχή δεν περιγράφεται φυσικά ούτε ως «Μακεδονία», ούτε ως «Ίλλυρία», αλλά ως Ρωμυλία).

Ο Έλληνισμός έχει δυο επιλογές: Είτε να αγωνιστεί για τις πατρίδες του, είτε να παραμείνει υπόδουλος σε κράτη που υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους.

Ποιοι θέλουν το Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό χωρίς μνήμη και ιστορία;

Η μία όψη ενός παλιού νομίσματος

Τα 5 ήγετικά στελέχη της «Όμονια» Β. Παπαρήστου, Θ. Βεζιάνης, Π. Μάρτος, Κ. Κυριακού και Ήρ. Σύμος που καταδικάστηκαν σε μία δίκη-παρωδία, αποτελούν χαρακτηριστικό παράδειγμα αντιμετώπισης των Ελλήνων από το αλβανικό κράτος...

Ο τρόπος που το Αλβανικό κράτος αντιμετώπιζε την ελληνική μειονότητα δεν ήταν ποτέ ίδιος. Αν κάποιος θέλει να δει μονόπλευρα την ιστορία των τελευταίων 100 χρόνων του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού, θα δει ότι «το αλβανικό κράτος σκότωσε, φυλάκισε και δίωξε με κάθε τρόπο, αυτούς που αγωνίστηκαν για τα δίκαια του Έλληνισμού».

Υπάρχει όμως και η αλβανική πλευρά που λέει ότι «Η ελληνική μειονότητα χαιρεί όλα τα δικαιώματα στην Αλβανία, ζει σε ίδιες και σε καλύτερες συνθήκες από τους Αλβανούς, από την κοινότητα αυτή έχει αναλογικά περισσότερη εκπροσώπηση στην κεντρική εξουσία με βουλευτές, υπουργούς κλπ».

Κάποιος θα έλεγε πως είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Στην πραγματικότητα όμως δεν έχουμε να κάνουμε με δυο όψεις αλλά με μία. Είναι η όψη ενός νομίσματος και μάλιστα παλιού. Το αλβανικό κράτος από τη δημιουργία του, δεν δίστασε ποτέ να εντάξει στην εξουσία τους Έλληνες, όχι βέβαια από σεβασμό προς την ελληνική μειονότητα αλλά για δυο άλλους λόγους: Πρώτον για την έξωθεν καλή μαρτυρία,

ότι δηλαδή σέβεται τα δικαιώματα των Ελλήνων, και δεύτερον για να εκμεταλλευτεί τις ικανότητές τους, εφόσον βέβαια θα συμφωνούσαν να υπηρέτησουν ένα κράτος που ήταν και άνθελληνικό.

Από το 1913 μέχρι σήμερα άλλαξαν πολλά καθεστώτα και ακόμα περισσότερες πρακτικές που το αλβανικό κράτος αντιμετώπιζε τους Έλληνες. Αυτό που δεν άλλαξε και δεν σταμάτησε ποτέ, είναι ο στόχος της συρρίκνωσης του Έλληνισμού. Συρρίκνωση Γεωγραφική, περιορίζοντας την ΕΕΜ στα 99 χωριά του Βούρκου, των Ριζών, της Δρόπολης και του Πωγωνίου. Συρρίκνωση Δημογραφική, προσπαθώντας πάντα να μειώνει τον αριθμό των Ελλήνων. Συρρίκνωση Ιστορική, βαπτίζοντας όλα τα μνημεία εντός του χώρου της Βορείου Ήπειρου σε αλβανικά και σβήνοντας ή αλλοιώνοντας την ιστορία. Συρρίκνωση Πολιτισμική, απόκοπτοντας τους δεσμούς με το υπόλοιπο τμήμα της Ήπειρου και την Ελλάδα γενικότερα.

Σήμερα;

Η σύγχρονη πρακτική, δεν είναι νέα αλλά κληρονομιά του κομμουνιστικού καθεστώτος (έξου και το παλιό νόμισμα). Για το 45χρονο καθεστώς, το πλαίσιο του «σωστού» Έλληνα (αυτόν που αναγνώριζε ως τέτοιο και όχι αυτόν που αισθανόταν Έλληνας) έχει ως έξι: Μπορεί να μιλάει και να διδάσκεται τη γλώσσα του αλλά η αναφορά και οι δεσμοί με την παλιά ιστορία και τον υπόλοιπο έθνικο κορμό είναι απαράδεκτη, εξτρεμιστική και δικτατική, καλλιεργώντας έτσι τη συνείδηση του «σωστού» μειονοτικού (και όχι του Έλληνα) ή όπως μας λένε οι ίδιοι του «μειονοταρί».

Οι πολιτικοί εκπρόσωποι της Έθνικής Ελληνικής Μειονότητας (άλβανικών αλλά μειονοτικών κομμάτων) τιμούν την ιστορία του αλβανικού έθνους με δηλώσεις και καταθέσεις στεφάνων, τιμούν με ανάλογο τρόπο και τις εθνικές γιορτές της Ελλάδος, δεν τολμούν όμως να τιμήσουν την ιστορία της ιδιαίτερής τους πατρίδας –της Βορείου Ήπειρου- συνδράμοντας έτσι στον αλβανικό σκοπό

Του Λεωνίδα Παππά

που θέλει μία ελληνική μειονότητα χωρίς ιστορία. Η μόνη ανησυχία που έχουν είναι πως θα κερδίσουν την εύνοια του αλβανικού πολιτικού συστήματος, που θέλει μία μειονότητα χωρίς ιστορία και ένα βορειοηπειρωτή με μειονοτική συνείδηση. Η φυλάκιση και δίκη των πέντε ηγετών της Όμονιας, ήταν κορυφαίο γεγονός στην σύγχρονη ιστορία του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού. Και ενώ το θέμα αυτό δεν πήρε μόνο πανελλήνια και παναλβανική αλλά παγκόσμια διάσταση, κάποιος «δικός» μας φρόντισαν να το ξεχάσουν! Οί αποφυλακισθέντες της Όμονιας, όχι μόνο δεν έγιναν δεκτοί ως ήρωες αλλά υπήρχαν φωνές ακόμα και στο Γενικό Συμβούλιο που τους έβλεπαν ως ανθρώπους του κοινού ποινικού κώδικα και τους ζητούσαν να απομακρυνθούν από την Όμονια για να διευκολυνθεί το «έργο» τους!!! Εύτυχως τότε δεν επικράτησε αυτή η άποψη. Ποιά ήταν όμως η συνέχειά τους; Αυτό, δεν μαρτυρά μόνο την έλλειψη εθνικών ελατηρίων αλλά και πολιτικών. Πώς μπορεί κάποιος να παράγει πολιτική χωρίς αναφορές σε σύμβολα και πρότυπα; Αυτόι που δεν τα έχουν τα δημιουργούν ενώ για κάποιο λόγο κάποιος «δικός» μας προσπαθούν να τα κρύψουν!

Στην 50χρονη κομμουνιστική δικτατορία υπήρχαν άνθρωποι που άπαρνήθηκαν καταγωγή, συγγενείς, ακόμα και γονείς για να κερδίσουν την εύνοια του κόμματος. 23 χρόνια μετά, η «νέα τάξη πραγμάτων» δεν απαιτεί από εμάς πόλεμο τάξεων αλλά την άρνηση της ιστορίας μας για να είμαστε «μετριοπαθείς» και όχι «έξτρεμιστές».

Η Έξεγερση του Λυκουρσίου, ο Αυτόνομοιακός Αγώνας του 1914, το Σχολικό Κίνημα του 1934-35, αλλά και σπουδαίες προσωπικότητες του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού όπως οι Ζαπαΐοι, ο Λίτσας, ο Θ. Λώλης, ο Σαχίνης, ο Σπυρομήλιος, ή Οικογένεια Λαμποβιτιάδη κ.ά. περιμένουν στο χρονοντούλαπο κάποιους να τους αντίκρισει. Όχι γιατί το έχουν ανάγκη οι ίδιοι αλλά γιατί το έχουμε ανάγκη εμείς και η κοινωνία μας.

Επέτειος 25ης Μαρτίου στη Βόρειο Ήπειρο

Γράφει ο Φιλόθεος Κεμετσεντζίδης Πρόεδρος Σ.Φ.Ε.Β.Α. Θεσσαλονίκης

Δερβιτσάνη Αργυροκάστρου

Κορυτσά

Μέσα σέ κλίμα ιδιαίτερης συγκίνησης έορτάστηκε ή επέτειος τής 25ης Μαρτίου στό χώρο τής Βορείου Ήπειρου. Κλιμάκια τής ΣΦΕΒΑ έδωσαν τό παρών στους έορτασμούς στην Κορυτσά, στό Αργυροκάστρο, στους Αγίους Σαράντα, στην Χειμάρρα και στην Δερβιτσάνη.

Στήν Κορυτσά ό έορτασμός στις 23 Μαρτίου, συνδυάστηκε μέ τά έγκαίνια του νέου κτιρίου του εκεί προξενείου. Πολλοί επίσημοι αλλά και πλήθος κόσμου από την Κορυτσά αλλά και πολλοί επισκέπτες από Θεσσαλονίκη, Καστοριά, Φλώρινα και Αττική, συμμετείχαν στην δοξολογία, στην έορτή σέ κεντρικό θέατρο τής πόλης καθώς και στά έγκαίνια του νέου κτιρίου. Χωρίς υπερβολή ή πόλη γέμισε Έλλάδα εκείνη την ήμέρα, μέ άποκορύφωμα την έορτή του σχολείου ΟΜΗΡΟΣ ή όποια ύπήρξε χωρίς υπερβολή πραγματική έθνική ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑ, γεμάτη έθνικό παλμό αλλά και καλλιτεχνική άρτιότητα. Έθνικές έορτές τελέστηκαν επίσης στους Αγίους Σαράντα, στό έλληνικό σχολείο Αργυροκάστρου, στην Χειμάρρα, και τελικά στην Δερβιτσάνη, άνήμερα τής έθνικής μας επέτειου, όπου τελέστηκε ή Θεία Λειτουργία καθώς και δοξολογία χοροστατούντος του μητροπολίτου Αργυροκάστρου κ. Δημητρίου. Σέ όλες τίς περιπτώσεις τά παιδιά μās συγκίνησαν μέ τόν έθνικό παλμό και τόν δυναμισμό τους δηλώνοντας μέ τόν πιό έμφατικό τρόπο ότι παρά τά προβλήματα και τίς δυσκολίες ή νέα γενιά τής Βορείου Ήπειρου κρατά ψηλά την άγάπη για την πατρίδα και μās δείχνει τό δρόμο του άγώνα μέσα από ένότητα και κοινή προσπάθεια για την υπέρβαση τής τραγικής κατάστασης στην όποια έχει περιέλθει ή πατρίδα μας. Οί έκδηλώσεις συνδυάστηκαν μέ την έπίσκεψη στά μέρη αυτά του ύφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Κ. Γκιουλέκα που έπισκέφτηκε τά σχολεία τών περιοχών στό πλαίσιο τών άρμοδιοτήτων του.

Άξιζουν θερμά συγχαρητήρια κατ' άρχην στις διπλωματικές άρχές μας στά Τίρανα, την Κορυτσά και τό Αργυροκάστρο που όργάνωσαν και συντόνι-

σαν μέ έπιτυχία μία άξιόλογη σειρά έκδηλώσεων προς τιμήν τής έθνικής μας επέτειου αλλά ιδιαίτερα στους μαθητές και τό εκπαιδευτικό προσωπικό όλων των σχολείων (ιδιωτικής, δημόσιας και εκκλησιαστικής εκπαίδευσης) που μέ την παρουσία και τή λεβεντιά τους «μās μέθυσαν μέ του 21 τό άθάνατο κρασί» την στιγμή μάλιστα που θλιβεροί έθνομηδενιστές «άνθρωποι του πνεύματος» στην Έλλάδα για μία άκόμη φορά προσπαθούσαν νά άποδομήσουν τίς έθνικές διαστάσεις του τιτάνιου άγώνα τών προγόνων μας. Οί συγκινητικές αυτές έκδηλώσεις, 100 χρόνια από την επέτειο του ήρωικού Άγώνα τών Βορειοηπειρωτών για έλευθερία τό 1914, μās γεμίζουν αισιοδοξία και έλπίδα για τό μέλλον τής βασανισμένης γής τής Βορείου Ήπειρου.

Κορυτσά

Έλληνική Προεδρία και Βορειοηπειρωτικό

Εισήλαμε ήδη στον τρίτο μήνα τής περιώνυμης Έλληνικής Προεδρίας και μέχρι τώρα ούδεμία πρωτοβουλία έκδηλώθηκε από την Κυβέρνηση για την προώθηση τών έθνικών συμφερόντων.

Καθ' ό μέρος δέ άφορά στό Βορειοηπειρωτικό, τή ζέουσα ύπαρξη του όποιου υπενθυμίζει διαρκώς στό έλλαδικό κράτος ή Αλβανία μέ τίς συνεχείς έκρήξεις άνθελληνικής έξωτερικής πολιτικής!

Και ποιά είναι τά έχέγγυα που σας παρέχει ή Αλβανία κύριε Βενιζέλε; Είναι ό οδικός χάρτης που έθεσε ώμά ή γείτων χώρα στον, κατά δήλωση Νισάνι, «μεγάλο φίλο τών Αλβανών» Κάρολο Παπούλια στά πλαίσια έπίσκεψης του τελευταίου στην Αλβανία τον παρελθόντα Νοέμβριο. Δηλαδή: Η άναγνώριση τής άνεξαρτησίας του Κοσσόβου, ή «έπίλυση» του ζητήματος τών τωπωνυμίων, ή άκύρωση του νόμου περι έμπολέμου και τό περιουσιακό τών Τσάμηδων. Έπιπρόσθετα, ούδεμία δέσμευση αναλήφθηκε

για τόν καθορισμό τών θαλασσιών ζωνών, καθώς και για τά στρατιωτικά νεκροταφεία τών ήρώων του 1940-1941 στην Κορυτσά και την Κλεισούρα. Μ' αυτά τά «όπλα» στην φαρέτρα του ό κ. Βενιζέλος δηλώνει έτοιμος νά «βάλει πλάτη» για την ένταξιακή πορεία τής Αλβανίας.

Και τά ανθρώπινα δικαιώματα τών Βορειοηπειρωτών, κύριε Βενιζέλε; -Η τρομοκρατία, οι δολοφονίες και οι διώξεις; -Η άνθελληνική εκπαίδευση; -Η βεβήλωση τής θρησκευτικής και πολιτιστικής κληρονομιάς; -Τό Τσάμικο; -Η «Μεγάλη Αλβανία» μέ τίς έξωφρενικές διεκδικήσεις έλληνικών έδαφών; Αιδήμων σιωπή περι όλων αυτών από τόν κατά πάντα λαλίστατο Ύπουργό τών Έξωτερικών, σέ μία χρονική συγκυρία που τό εύρωπαϊκό κεκτημένο παρέχει στην Ελλάδα, ως προεδρεύουσα χώρα, εύρεία θεσμική δυνατότητα αναλήψεως ούσιαστικών πρωτοβουλιών. Φροϋδες έλπίδες... Άν κάτι θα θυμόμαστε από την «προεδρία» είναι οι παράτες τής ύποτέλειας στο Ζάππειο και πέραν αυτού ούδέν... Όμως ό άγώνας τών Βορειοηπειρωτών άδελφών μας, ό δικός μας άγώνας, συνεχίζεται άνόθετος, κρυστάλλινος μās και μοναχικός! Έτσι γίνεται τώρα, έτσι γινόταν πάντα! Στο τέρμα του έθνικού άνήφορου θα μās περιμένει ή Νίκη!

Δ.Τ.

Έκδηλωση στην Κρανιά Δελβίνου για τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀνακήρυξη τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἠπείρου

Τὸ μνημεῖο τοῦ Θύμιου Λώλη στὴν Κρανιά Δελβίνου

Τὴν Κυριακὴ 16 Φεβρουαρίου 2014 λίγοι (γύρω στὸς 70) ἀλλὰ τολμηροὶ Βορειοηπειρώτες καὶ Ἑλλαδίτες ἔδωσαν τὸ «παρὼν» στὴν λιτὴ ἀλλὰ συγκινητικὴ ἐκδήλωση ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Κρανιά Δελβίνου καὶ σὸ προαύλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου εἶναι τοποθετημένο τὸ μνημεῖο τοῦ Ἐξαίρετου Ὁπλαρχηγοῦ τῆς Ἠπείρου Θύμιου Λώλη, ὡστε νὰ τιμήσουν τὴν συμπλήρωση τῶν 100 χρόνων ἀπὸ τὴν ἀνακήρυξη τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἠπείρου στὶς 17 Φεβρουαρίου 2014.

Ἀπὸ τὴν προηγουμένη ὑπῆρχε ἓνα κλίμα τρομοκρατίας ἀπὸ τὶς ἀλβανικὲς ἀρχὲς μὲ τὴν σύλληψη τοῦ 28χρονου Φίλιππου Δημογιάννη στὴ Χιμάρρα ὅπου μοίραζε προκηρύξεις γιὰ τὴν ἐπέτειο. Ἀπὸ τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου ἀκόμα καὶ οἱ φορεῖς ποὺ ἦταν ἀρχικὰ πρόθυμοι νὰ συμμετάσχουν στὴν ἐκδήλωση τῆς Κρανιάς, ὅπως τὸ παράρτημα τῆς Ὁμόνοιας Ἁγίων Σαράντα, ἔδειξαν σημάδια ὑποχώρησης καὶ παρόλο ποὺ παρήγγειλαν στεφάνια, δὲν προσήλθαν τελικὰ νὰ τὰ καταθέσουν.

Ἀπὸ τὶς 10:30 τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς ἄρχισαν νὰ συγκεντρώνονται ἄτομα μπροστὰ ἀπὸ τὸ μνημεῖο τοῦ Ὁπλαρχηγοῦ τοῦ Βούρκου Θύμιου Λώλη μὲ τοὺς μικροὺς Ἑλληνοψυχούς ἀγωνιστὲς νὰ κάνουν τὴν ἀρχή. Τὸ «παρὼν» δίνουν Βορειοηπειρώτες ἀπὸ τὴν Κρανιά, τὸ Μεσοπόταμο, τὴ Φοινίκη, τὴ Δρόβιανη, τὸ Ἄλυκο καὶ τὴν πόλη τῶν Ἁγίων Σαράντα. Λίγο μετὰ τὶς 11 τὸ πρωὶ, ἀφοῦ κατέφτασαν σὸ χῶρο ἄτομα ποὺ ἦρθαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Πάτρα, τὴ Λάρισα καὶ τὰ Ἰωάννινα εἰδικὰ γιὰ αὐτὴ τὴν μοναδικὴ ἐκδήλωση, ἄρχισε ἡ ἐπιμνημόσυνη δέηση γιὰ τοὺς Ἀγωνιστὲς τῆς Αὐτονομίας τοῦ 1914.

Ὁ πατὴρ Χρήστος μνημονεῖ τὸν Πρόεδρο τῆς προσωρινῆς κυβέρνησης τῆς Αὐτονομίας Πολιτείας τῆς Βορείου Ἠπείρου Γεώργιο Χρηστάκη Ζωγράφο, τὰ μέλη τῆς κυβέρνησης Μητροπολίτες Δρυϊνουπόλεως Βασίλειο, Βελλᾶς καὶ Κονίτης Σπυρίδωνα καὶ Κορυτσᾶς Γερμανό, Ἀλέξανδρο Καραπάνο, Δημήτρη Δούλη καὶ Ἰωάννη Παρμενίδη καθὼς καὶ ὄλους ὄσους ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν Αὐτονομία τὸ 1914. Παράλληλα ὁμοῦ μνημόνευσε καὶ μεταγενέστερους ἀγωνιστὲς τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ὅπως τὸν Μητροπολίτη Ἀργυροκάστρου Παντελεῖμονα Κοτόκο, τὸν Μητροπολίτη Κορυτσᾶς Εὐλόγιο Κουρίλα καὶ τὸν Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πλωγωνιανῆς καὶ Κονίτης Σεβαστιανὸ Οἰκονομίδη.

Εἶναι ἐπίσης χαρακτηριστικὸ ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση οἱ μισοὶ ἀπ' ὅσους παραβρέθηκαν ἀπέφυγαν νὰ φωτογραφηθοῦν ἢ νὰ τοὺς πάρει ἡ κάμερα καὶ ἔβγαλαν ἑαυτοὺς ἐκτὸς «κάδρου».

Στὴν πρώτη σειρὰ διακρίνουμε τὸν ἐκπρόσωπο τῶν πολιτικῶν θιγμένων καὶ ἐξορίστων του κομμουνιστικοῦ καθεστώτος Θωμᾶ Ζιούλη, τὸν πρόεδρο τῆς κοινότη-

τας Κρανιάς Σπύρο Τσάκουλη (Σοσιαλιστικὸ Κόμμα) καὶ τὸν πρόεδρο τῆς διοργανώτριας τῆς ἐκδήλωσης Νεολαία Βορειοηπειρωτῶν Ἀχαΐας Σταῦρο Γκίνο.

Μετὰ τὸ τρισάγιο στὴ μνήμη τῶν Ἡρώων τοῦ 1914, ὁ δημοσιογράφος Θεόδωρος Ἀσβεστόπουλος, ἔκανε μίαν συνοπτικὴ περιγραφή τῆς ἱστορίας τοῦ Αὐτονομικοῦ Ἀγώνα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς ἐνιαίας Ἠπείρου στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους τοῦ 1912-13 καὶ τὴν ὑπογραφή τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Φλωρεντίας (17-12-1913). Ἰδιαίτερη μνεῖα ἔγινε στὴν ὀργάνωση τῶν Βορειοηπειρωτῶν μὲ τὶς Επιτροπὲς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τὴν διακήρυξη τῆς Αὐτονομίας Ἠπείρου καὶ τὸ τελετουργικὸ τῆς ἀνακήρυξης τῆς ἀνεξαρτησίας στὶς 17 Φεβρουαρίου 1914 στὸν ποταμὸ Δρίνο. Τέλος ἔγινε ἀναφορά στὴν ὑπογραφή τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Κερκύρας μὲ τὸ ὁποῖο ἀναγνωρίζεται αὐτονομία στὴ Β. Ἠπειρο (19-5-1914), στὴν ἐπιστροφή τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ στὴν περιοχή (Ὀκτώβριος 1914) καὶ στὴν μοναδικὴ ἕως σήμερα συμμετοχὴ τῶν Βορειοηπειρωτῶν στὶς ἐλληνικὲς βουλευτικὲς ἐκλογὲς ἀπὸ τὴν ἰδιαίτερη πατρίδα τους ἐκλέγοντας ἀντιπροσώπους γιὰ τὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1915.

Ὁ πρόεδρος τῆς Νεολαίας Βορειοηπειρωτῶν Ἀχαΐας Σταῦρος Γκίνος ἀνέλυσε τὴ σημερινὴ πτυχὴ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ Αὐτονομικοῦ Ἀγώνα.

Ἀναφέρθηκε συγκεκριμένα στὶς καταπατήσεις ποὺ δέχεται σήμερα ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Βορείου Ἠπείρου, σὲ αὐτὰ ποὺ κέρδισαν γειτονικὲς μειονότητες στὰ Βαλκάνια ὕστερα ἀπὸ διαρκὴ ἀγώνα, ἀλλὰ καὶ στὰ παραδείγματα ἐθνικῶν μειονοτήτων ἀνὰ τὴν Εὐρώπη ποὺ ἀπολαμβάνουν καθεστῶς Αὐτονομίας. Ἡ ἀλλοίωση τοῦ πληθυσμοῦ στὶς ἀμιγῆς ἐλληνικὲς περιοχὲς, ἡ ἐλαχιστοποίηση τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας στὰ σχολεῖα ὅσο ἀνεβαίνουν οἱ τάξεις, ἡ ὑφαρπαγὴ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Ἑλλήνων, τὸ μπαράζ διαρρήξεων στὰ χωριά καὶ ἄλλα πολλὰ ἦταν μερικὰ ἀπὸ τὰ σημεῖα ποὺ ἐστῖσε ὁ κ. Γκίνος, μὲ κυριότερο τὰ ἀπαράδεκτα ἀποτελέσματα τῆς ἀλβανικῆς ἀπογραφῆς τοῦ 2011 ποὺ παρουσίασαν μόλις σὲ 24.000 τοὺς Ἕλληνες σὲ ὅλη τὴν ἐπικράτεια.

Ὁ πρόεδρος τῆς NEBA σημείωσε σὸ τέλος ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Κοινότητα δὲν εἶναι ἀντίθετη μὲ τὴν ἔνταξη τῆς Ἀλβανίας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωση, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅμως νὰ γίνουν ἀπολύτως σεβαστὰ τὰ δικαιώματα τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἀπὸ τὸ ἀλβανικὸ κράτος.

Στὴ συνέχεια πραγματοποιήθηκε ἡ κατάθεση στεφάνων στὸ Μνημεῖο τοῦ Ὁπλαρχηγοῦ τοῦ Βούρκου Θύμιου Λώλη, ὁ ὁποῖος ἔδωσε τὸ «παρὼν» σὲ ὄλους τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες γιὰ τὸν Ἑλληνισμὸ, ἀπὸ τὴν τοπικὴ ἀντίσταση στοὺς μπεήδες καὶ τὸν Μακεδονικὸ

Ἀγώνα δίπλα στὸν Παῦλο Μελά, τοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους καὶ τὴν Αὐτονομία, μέχρι τὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση μέσα ἀπὸ τὸ Μέτωπο Ἀπελευθέρωσης Βορείου Ἠπείρου.

Στεφάνια κατέθεσαν:

- ὁ κ. Βαγγέλης Παπαχρήστος, δημοσιογράφος, συγγραφέας, ἐκπαιδευτικὸς καὶ ἱστορικὸ στέλεχος τῆς Ὁμόνοιας (εἰς ἕκ τῶν πέντε φυλακισθέντων τὸ 1994), ἕκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐθνικῆς Μνήμης Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγώνα.

- ὁ κ. Θωμᾶς Ζιούλης ἕκ μέρους τῶν θιγμένων, πολιτικῶν κρατουμένων καὶ ἐξορισθέντων ἐπὶ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος

- ὁ κ. Ὀδυσσεᾶς Μπόρος, πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Βορειοηπειρωτῶν Θεσσαλίας «Ὁ Πύρρος» ἕκ μέρους τοῦ σωματείου

- ὁ κ. Σταῦρος Γκίνος, πρόεδρος τῆς Νεολαίας Βορειοηπειρωτῶν Ἀχαΐας, ἕκ μέρους τοῦ σωματείου.

Στεφάνια παρήγγειλαν ἐπίσης ὁ γενικὸς πρόεδρος τῆς Ὁμόνοιας Βασίλης Μπολάνος καὶ ὁ πρόεδρος Ὁμόνοιας Ἁγίων Σαράντα Λάμπης Παντέχης ἕκ μέρους τοῦ παραρτήματος, οἱ ὁποῖοι ὁμοῦ δὲν παρέστησαν τελικὰ ἀφοῦ ἀπὸ τὴν προηγουμένη μέρα εἶχαν σημάνει ἄτακτη ὑποχώρηση.

Παρόλα αὐτὰ ὅμως, ἀφοῦ δὲν ἔδωσαν ἐντολὴ γιὰ ἀκύρωση τῆς κατάθεσής τους, τὰ στεφάνια τοποθετήθηκαν σὸ Μνημεῖο, τὸ μὲν τοῦ προέδρου τῆς Ὁμόνοιας ἀπὸ τὸν πρῶτον Ἐπαρχο Μεσοποτάμου Βασίλη Καλυβά καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὸ παράρτημα Ὁμόνοιας Ἁγίων Σαράντα ἀπὸ τὸν κ. Σπύρο Παππά.

Ἡ ἐκδήλωση ὁλοκληρώθηκε μὲ ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆ καὶ τὴν ἀπόδοση τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνικο ὕμνου, ὑπὸ τὰ συνθήματα «Ζῆτω ἡ 17η Φεβρουαρίου 1914» καὶ «Τιμὴ καὶ δόξα στοὺς ἀθάνατους ἥρωες τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγώνα».

Στὴν ἀναμνηστικὴ φωτογραφία διακρίνονται μετὰξὺ ἄλλων, ὁ σύγχρονος ἥρωας τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Βαγγέλης Παπαχρήστος, ὁ ἐκπρόσωπος τῶν θιγμένων Θωμᾶς Ζιούλης, οἱ πρόεδροι τῆς Νεολαίας Βορειοηπειρωτῶν Ἀχαΐας καὶ Συνδ. Βορειοηπειρωτῶν Θεσσαλίας, Σταῦρος Γκίνος καὶ Ὀδυσσεᾶς Μπόρος ἀντίστοιχα, τὸ μέλος τοῦ Γεν. Συμβουλίου τῆς Ὁμόνοιας Λεωνίδα Παππάς, στελεχὴ τῆς ΣΦΕΒΑ Ἰωαννίνων, καθὼς καὶ ὁ ἀνιψιὸς τοῦ Χιμαραίου ἐθνομάρτυρα Ἀριστοτέλη Γκούμα.

Μὲ τὸ πέρας τῆς τελετῆς ἀκολούθησε κέρασμα σὸ παρακείμενο καφενεῖο τοῦ χωριοῦ, ὅπου συζητήθηκε ἡ σημερινὴ κατάσταση τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ζητήματος.

Ἐλεύθερος Λόγος Ἀργυροκάστρου
<http://ellogosar.blogspot.gr/>

Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΙΜΗΣΕ ΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τὰ μέλη και οί φίλοι τῆς ἡπειρωτικῆς κοινότητας τῆς Θεσσαλονικῆς τίμησαν τὴν ἑκατοστὴ ἐπέτειο τοῦ Αὐτονομιακοῦ Ἀγώνα τῆς Βορείου Ἡπείρου σέ συγκινητικὴ ἐκδήλωση τὴν Κυριακὴ 16 Φεβρουαρίου.

Προηγῆθηκε ἐπιμνημόσυνη δέση στὸν Ἱερό Ναὸ Νέας Παναγίας ἐνῶ ἡ κεντρικὴ ὁμιλία φιλοξενήθηκε στὴν αἴθουσα τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἑστίας Θεσσαλονικῆς πού εἶχε και τὴν πρωτοβουλία πραγματοποίησης τῆς ἐκδήλωσης σέ συνεργασία μέ τοὺς συλλόγους τοῦ ΠΑΣΥΒΑ και τῆς ΣΦΕΒΑ. Τὸν ἐπικό και δίκαιο ἀγώνα τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τίμησαν μέ τὴν παρουσία τους ὄλοι οί φορεῖς πού στάθηκαν τόσα χρόνια δίπλα στοὺς ἀδελφούς μας, ἐνῶ τὸ παρὼν ἔδωσαν ὁ περιφερειάρχης κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Τζιτζικώστας, ὁ ὑφυπ. Παιδείας κ. Γκιουλέκας, ὁ π. Νομάρχης και βουλευτῆς

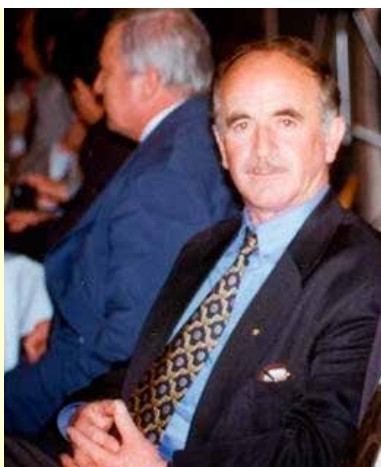
κ. Χαϊτιδῆς κ.α. ἐπίσημοι.

Στὴν ὁμιλία του, ὁ πρόεδρος τῆς ΣΦΕΒΑ Θεσσαλονικῆς Φιλ. Κεμεντζετζίδης, ἀφοῦ ἀπέτισε φόρο τιμῆς στὴ μνήμη τοῦ π. προέδρου τῆς Ὀμόνοιας Γιώργου Λαμποβιτιάδῃ (τέκνου τῶν Ἐθνομαρτύρων Γρηγόρη και Μαρίας Λαμποβιτιάδῃ) ἀναφέρθηκε στὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς περιόδου ἐκείνης και ἰδιαίτερα στὴν ξεκάθαρη ἀπόφαση τῶν Βορειοηπειρωτῶν νὰ διεκδικήσουν μέ τὰ ὄπλα τὴν ἐλευθερία πού τοὺς στεροῦσαν οί ἄδικες ἀποφάσεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων. Ὁ ἀγώνας τῶν Ἡπειρωτῶν δὲν εἶχε τὴ στήριξη τῆς ἐπίσημης Ἑλλάδας πού σέ ὀρισμένες περιπτώσεις συμπεριφέρθηκε ὄχι σάν μητέρα ἀλλὰ σάν μητριά! Εἶχε ὄμως τὴ στήριξη ὀλόκληρου τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐντὸς και ἐκτὸς ἐλλαδικοῦ κράτους, εἶχε νεολαία γαλβανισμένη μέ τὴ βεβαιότητα ὄτι «λαὸς ἐλευθερωθεῖς διὰ τοῦ ξίφους δὲν δουλοῦται

διὰ τοῦ καλάμου» και εὐτύχησε νὰ ἔχει και πολιτικὴ, στρατιωτικὴ και θρησκευτικὴ ἡγεσία ὄξια τῶν περιστάσεων, ἡγεσία πού ἀρνήθηκε νὰ δεχθεῖ τὰ ἰταμὰ τελεσίγραφα τῶν ξένων δυναστῶν, ἡγεσία πού ἔδωσε πρώτη τὸ παράδειγμα ἠρωϊσμοῦ και θυσίας. Ὁ Αὐτονομιακὸς Ἀγώνας και τὸ ἀποτέλεσμά του, τὸ περίφημο πρωτόκολλο τῆς Κέρκυρας παραμένει και σήμερα ὄδηγὸς διεκδίκησης τῶν ἀνθρωπίνων και μειονοτικῶν δικαιωμάτων ἀλλὰ και τῶν ἐθνικῶν δικαιῶν τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἀδελφῶν μας και δικαιολογημένα ἔχει θέση στὸ πάνθεον τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ δίπλα στίς ὄλλες χρυσές σελίδες τῆς ἱστορίας μας.

Στὸ πλαίσιο ἐορτασμοῦ τῆς σημαντικῆς αὐτῆς ἐπετείου πραγματοποιήθηκε ἐπίσης τὴν Τετάρτη 12-2-14 ἐκδήλωση ἀπὸ τὸν δραστήριο Σύλλογο τῶν Φίλων τοῦ Μουσείου Μακεδονικοῦ Ἀγώνα, μέ θέμα «Ἡ συμβολὴ τῶν Μακεδονομάχων στὴν ἐπιτυχεῖ ἐκβαση τοῦ Αὐτονομιακοῦ Ἀγώνα τῆς Βορείου Ἡπείρου», τὸ Σάββατο 15-2-14 ἀντίστοιχη ἐκδήλωση ἀπὸ τὴν Πατριωτικὴ κίνηση Θεσσαλονικῆς και τὸν Σύλλογο «Ἱερός Λόχος 2012», ἐνῶ τὴν Τετάρτη 19 Φεβρουαρίου 8 μ.μ. εἶνε ὄμιλία ἀφιερωμένη στὸ χρονικὸ τοῦ Αὐτονομιακοῦ Ἀγώνα στὸν πολυχῶρο τοῦ συλλόγου «Δεσμοὶ Ἑλλήνων» στὴν Τούμπα. Παράλληλα στὴ διάρκεια τῆς ἐφετινῆς ἐπετειακῆς χρονιάς προγραμματίζονται και ὄλλες ἐκδηλώσεις ἀφιερωμένες στὸ ἠπειρωτικὸ ἔπος σέ συνεργασία μέ φορεῖς τῆς πόλης μας.

Ἡ Θεσσαλονικὴ και ἡ Μακεδονία μας τίμησε και θὰ συνεχίσει νὰ τιμᾷ τὸν ἀγώνα τῶν Βορειοηπειρωτῶν, ὄπως ἀρμόζει στοὺς ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων, στέλνοντας σαφές μήνυμα στοὺς ἀδελφούς μας ὄτι δὲν τοὺς ξεχνᾷμε και ὄτι στεκόμαστε πάντα δίπλα τους στὸν ἀγώνα γιὰ ἐθνικὴ ἐπιβίωση στὴν ἐλληνικὴ γῆ τῆς Βορείου Ἡπείρου.

«Ἐφυγε» ἀπὸ τὴ ζωὴ ὁ ἥρωας, πρῶην πρόεδρος τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ και τέκνο ἐθνομαρτύρων, ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΜΠΟΒΙΤΙΑΔΗΣ.

Τὴν τελευταία του πνοὴ σέ ἡλικία 72 ἐτῶν ἄφησε ὁ πρῶην Πρόεδρος τῆς «ΟΜΟΝΟΙΑΣ», Γιώργος Λαμποβιτιάδης, ἓνας ἄνθρωπος πού κουβαλοῦσε στὴν «πλάτη» του διωγμούς, ἐξορίες, φυλακίσεις ἀλλὰ και τὴν συγκλονιστικὴ ἱστορία τῶν ἠρώων γονιῶν του πού βασανίστηκαν ἀπάνθρωπα και μαρτύρησαν στὰ κολαστήρια τοῦ αἰμοσταγῆ δώκτη τῶν Βορειοηπειρωτῶν, Ἐνβέρ

Ἀντίστοιχη ἦταν και ἡ τύχη τῆς μητέρας του, Μαρίας Σπετσαρία, ἡ ὄποια ἀφοῦ ἐγκλειστικὴ μαζί μέ τὸν γιὸ της (Γεώργιο) στίς φυλακές τοῦ Δελβίνου ὄπου βασανίστηκε ἐπὶ μῆνες, κατέληξε ἀπὸ τίς κακουχίες. Ὁ Γεώργιος μετὰ τὸ θάνατό της ὄδηγήθηκε στὸ χωριὸ Λίβινα, ὄπου παρέμεινε στίς φυλακές, κατόπιν δὲ ὄδηγήθηκε στίς φυλακές Ἀργυροκάστρου, ὄπου ἐνήλικος πιά, προσήχθη σέ «δικη» ὄπου καταδικάστηκε σέ 20 χρόνια κάθειρξη ὄς «ἐχθρὸς τοῦ λαοῦ και γόνος τοῦ ἐχθροῦ τοῦ λαοῦ και κατασκόπου τῶν Ἑλληνικῶν Μυστικῶν Ἱηρησιῶν».

Ὁ δεῦτερος κύκλος τῶν διώξεων ξεκίνησε 3 μόλις μέρες μετὰ τὴν ἀποφυλάκισή του, ὄποτε και ἐξορίστηκε στὴ Βόρεια Ἀλβανία στὴν πόλη Μπουρέλι. Τὸν συνόδευσε ἐκεῖ ἡ σύζυγός του, Βασιλικὴ, κόρη Ἑλληνα ἀγωνιστῆ μέ τὸν ὄποιο γνωρίστηκε στίς φυλακές τοῦ Δελβίνου, καθώς και οί τρεῖς κόρες πού στὸ μεταξὺ ἀπέκτησε μαζί της.

Τὸ 1991 ἐπέστρεψε μετὰ τὴν κατάρρευση τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος στὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ τὸ 1996 ἐπέστρεψε στὴ Β. Ἡπειρο και ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Ὀργάνωσης «Ομόνοια». Αὐτὸ εἶχε ὄς ἀποτέλεσμα νέες ἀπηνεῖς διώξεις ἀπὸ τὸ νέο καθεστὼς καθώς και ἀπειλές γιὰ τὴ ζωὴ του, ὄποτε παραιτήθηκε τὸ 1999 και ἐπέστρεψε στὴν Ἑλλάδα, ἀσκώντας ἀρχικὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὄδηγοῦ.

Τὸ 2006 ἀπέκτησε τὴν Ἑλληνικὴ ἰθαγένεια. Ἐπέστρεψε στὴν Ἀλβανία γιὰ τὴν ἀνακάλυψη και τὴν ταφή τῶν ὄστων τῶν γονέων του, πού πράγματι ἐπετεύχθη μέ τὴ βοήθεια μαρτύρων, φίλων και τοῦ Μητροπολίτη Ἀργυροκάστρου.

Ὁ Γεώργιος Λαμποβιτιάδης ζοῦσε στὴν Ἑλλάδα, χωρὶς σύνταξη ἢ ἱατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, σέ κατάσταση πλήρους ἀπαξίωσης ἀπὸ τὴν Πολιτεία, ὄπως και πολλοὶ ὄλλοι Βορειοηπειρωτῆς.

Ἡ κηδεῖα του εἶνε στίς 12 Φεβρουαρίου 2014 στὸ νεκροταφεῖο Ζωγράφου.

<http://aftonomi.gr/>

Χότζα, μέ τὴν ἐλπίδα νὰ δοῦν μία μέρα τὴν Βόρειο Ἡπειρο ΕΛΕΥΘΕΡΗ κι ΕΛΛΗΝΙΚΗ! Ἄς θυμηθοῦμε ὄμως ποῖος ἦταν ὁ Γιώργος Λαμποβιτιάδης.

Ὁ Γεώργιος Λαμποβιτιάδης μέ καταγωγή ἀπὸ τὴν Δούβιανη τῆς Βορείου Ἡπείρου, τέκνο τοῦ Γρηγορίου Λαμποβιτιάδῃ και τῆς Μαρίας Σπετσαρία, Ἑλλήνων μαρτύρων τῆς Βορείου Ἡπείρου, ἀποτελεῖ συγκινητικὸ ἀλλὰ ὄχι μοναδικὸ παράδειγμα ἀνθρώπου, πού βίωσε στὴ χειρότερη μορφή της, τὴν ἀπάνθρωπη και ἐγκληματικὴ συμπεριφορὰ τοῦ Ἀλβανικοῦ Κράτους ἐναντι τῆς Ἑλληνικῆς μειονότητας, μετὰ τὴ λήξη τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, μέχρι και τὴν κατάρρευση τοῦ κομμουνισμοῦ στὴ χώρα.

Ὁ πατέρας του Γρηγόριος, ἱατρός και μόνιμος κάτοικος Δελβίνου, κατετάγη στὸν Ἑλληνικὸ Στρατὸ, τὸ δὲ οἰκογενειακὸ του σπῆτι στὸ Ἀργυροκάστρο, χρησιμοποιοῦθηκε στὸν πόλεμο ὄς Ἀρχηγεῖο τοῦ Ε.Σ. Μετὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ΜΑΒΗ (Μέτωπο Ἀπελευθέρωσης Β. Ἡπείρου) ὁ Γρηγόριος Λαμποβιτιάδης τέθηκε ἐπικεφαλῆς τῆς ὄργάνωσης καθώς και τῶν Ἑλληνικῶν Μυστικῶν Ἱηρησιῶν στὴ Β. Ἡπειρο. Συνελήφθη τὸ 1945, ὄπου ἀφοῦ βασανίστηκε ἀπάνθρωπα, προσήχθη σέ «δικη» τὸ 1946, ὄπου και ἐκτελέστηκε.

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΗΠΕΙΡΟΣ

Το έτος 2014 είναι έτος όρόσημο για τον Έλληνισμό τής Βορείου Ήπειρου.

<http://epirusautonomi.blogspot.gr>

Ίστοσελίδα αφιερωμένη στα 100χρονα του αυτονομιακού αγώνα των Βορειοηπειρωτών

Πριν από 100 χρόνια οι Βορειοηπειρώτες αδελφοί μας, αντιδρώντας στα σκοτεινά σχέδια των Μεγάλων Δυνάμεων τής εποχής (πού για δικούς τους λόγους επέδιδαν την ίδρυση ενός ελεγχόμενου προτεκτοράτου στην περιοχή) και στην αδυναμία του ελληνικού κράτους να προστατεύσει τὰ ἐδάφη που με αίμα και θυσίες απέλευθέρωσε 12 μήνες πριν, στον Α Βαλκανικό Πόλεμο, παίρνουν τήν τύχη τους στα χέρια τους. Μπροστά στην κυνική αδιαφορία των ισχυρών για τὸ Δίκαιο, με πρωτοστάτιδα τήν τοπική ἐκκλησία, αυτοοργανώνονται, ιδρύουν στρατιωτικές ομάδες με παλαιή συμμετοχή ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ νέων μαθητῶν, καὶ ἐγκαθιστοῦν στο Ἀργυροκάστρο τήν κυβέρνηση τής ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ. Ἀξιοσημείωτη ἡ συμμετοχή στὸν ἀγώνα αὐτὸν τόσο τῶν ἐλληνόφωνων ὅσο καὶ τῶν βλαχόφωνων, καὶ ἀλβανόφωνων Ἑλλήνων. Μὲ τήν συμπαράσταση πολλῶν ἐθελοντῶν ἀπὸ τήν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα καθὼς καὶ βετεράνων τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγώνα, δίνουν ἕναν σκληρὸ ὅσο καὶ ἡρωϊκὸ ἀγώνα, τοῦ ὁποῦ ἡ νικηφόρα ἐκβαση 3 μήνες μετὰ, ὀδηγεῖ στὴν ὑπογραφή τοῦ Πρωτοκόλλου τής Κερκύρας, τὸ ὁποῖο μετὰ τήν ὑπογραφή τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀλλὰ καὶ τής ἴδιας τής Ἀλβανίας, ἀναγνωρίζει τὴν ἐλληνικότητα ὀλόκληρης τής περιοχῆς ἀπὸ τήν Χειμάρρα ὡς τήν Κορυτσά καὶ προβλέπει σημαντικὰ προνόμια (στὴν οὐσία πολιτιστική, ἐκπαιδευτική, ἐκκλησιαστική καὶ τοπική αὐτοδιοίκηση) στὸν Βορειοηπειρωτικὸ Ἑλληνισμό.

Σήμερα, 100 χρόνια μετὰ, τὸ Πρωτόκολλο τής Κερκύρας ἀποτελεῖ τὸ ἰσχυρότερο διπλωματικὸ καὶ πολιτικὸ ὄπλο τῶν Βορειοηπειρωτῶν στὸν ἀγώνα τους γιὰ ἐπιβίωση στὶς πατρογονικές τους ἐστίες.

Στὸν ἐπικὸ αὐτὸν ἀγώνα εἶναι ἀφιερωμένη ἡ ἱστοσελίδα <http://epirusautonomi.blogspot.gr>, πού δημιουργήθηκε μετὰ τήν προτροπή πολλῶν φίλων καὶ συνεργατῶν τής ΣΦΕΒΑ καὶ τοῦ ΠΑΣΥΒΑ, τόσο ἀπὸ τὴν Βόρειο Ἠπειρο, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα. Σκοπὸς τῆς εἶναι στὴ διάρκεια τοῦ 2014 νὰ συγκεντρώσει, ἀναδείξει καὶ νὰ προβάλλει τὰ ἱστορικὰ γεγονότα αὐτῆς τῆς περιόδου, ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργήσει στὴ συνέχεια ἕνα «θησαυροφυλάκιο» διατήρησης τῆς ἱστορικῆς μνήμης (ἐπισήμων ἐγγράφων, κειμένων, φωτογραφιῶν, κτλ), ὡς ἕνα ἐλάχιστο φόρο τιμῆς στὸν ὑπὲρ πάντων Ἀγῶνα τῶν προγόνων μας ἀλλὰ καὶ ὡς ξεκάθαρη πυξίδα διεκδίκησης τῶν ἀπαράγραπτων ἐθνικῶν δικαίων καὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Στὴν προσπάθεια αὐτὴ καλοῦμε ὡς συμπαραστάτες ὅλους τοὺς Ἕλληνες. Ἡ ἱστοσελίδα αὐτὴ εἶναι διαθέσιμη σὲ ὅποιονδήποτε ἔχει πρόσβαση σὲ ἀρχειακὸ (φωτογραφικὸ ἢ μὴ) ὑλικό, προφορικές μαρτυρίες, κτλ. καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ τὸ καταθέσει, συμβάλλοντας μετὰ τήν ψηφιοποίησή του στὴν διατήρηση καὶ τὴν προβολὴ τῆς ἱστορικῆς μας μνήμης.

Ἄς εἶναι τὸ 2014, (μέσα στὴν δίνη τῆς ἐθνικῆς, πνευματικῆς καὶ οἰκονομικῆς κρίσης πού περνάει ἡ πατρίδα μας) ἕνα ἔτος ὀρόσημο γιὰ ἐθνικὴ ἀφύπνιση, ἀναγέννηση καὶ ἐνίσχυση τῆς ἱστορικῆς μας αὐτοσυνειδησίας μετὰ ὀδηγὸ τὸν ἀδυσώπητο καὶ νικηφόρο ἀγῶνα τῶν προγόνων μας γιὰ τὴν ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας τους.

Ἐκδήλωση στὴν Πάτρα γιὰ τὰ 100 ἔτη ἀπὸ τὸν Αὐτονομιακὸ Ἀγῶνα

Μὲ μία σεμνὴ ἐκδήλωση στὸ κτίριο τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας Πατρῶν τιμήθηκε ἡ ἐπέτειος τῆς συμπληρώσεως 100 χρόνων ἀπὸ τὴν ἀνακήρυξη τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἠπείρου τοῦ 1914 καὶ τὴν ὑπογραφή τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Κερκύρας (Μάιος 1914). Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε πρὸς τοὺς φοιτητὲς καὶ τοὺς σπουδαστὲς τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως Πατρῶν καὶ περιελάμβανε τὴν προβολὴ ὀπτικοακουστικοῦ ὑλικοῦ γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ σχετικὴ ὁμιλία γιὰ τὸν Ἀγῶνα καὶ τὴν διεκδίκηση τῶν Δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ σὲ Βόρειο Ἠπειρο καὶ Ἀλβανία σήμερα.

Στὴν ἀρχὴ τῆς ἐκδηλώσεως ὁ π. Χριστοφόρος Μυτιληνῆς ἀναφέρθηκε στοὺς ἀγῶνες τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κονίτιης Σεβαστιανοῦ καὶ τῆς ΣΦΕΒΑ, τῆς ὁποίας ὑπήρξε μέλος, μέσα σὲ ἀντίξοες συνθήκες στὸν ἐλλαδικὸ καὶ τὸν διεθνή χῶρο, καὶ τόνισε ὅτι ὁ Ἀγῶνας πρέπει νὰ συνεχιστεῖ ἀπὸ ὅλους ὅσο πιστεύουν στὰ Δίκαια καὶ τὴν Λύτρωση τοῦ ἀδικημένου Ἑλληνισμοῦ τῆς Βορείου Ἠπείρου. Ἀκολουθῶς προβλήθηκε βίντεο μετὰ τοὺς ἀγῶνες τοῦ Σεβαστιανοῦ καὶ τὴν ἱστορία τῆς Βορείου Ἠπείρου. Κεντρικὸς ὁμιλητὴς ἦταν ὁ καθηγητὴς φιλόλογος καὶ πρόεδρος τοῦ ΠΑ.ΣΥ.Β.Α. Ἠλείας κ. Γεώργιος Κουρκοῦτας πού ἔκανε ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τῶν γεγονότων πού συνδέθηκαν μετὰ τὴν πρώτη ἀπελευθέρωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Βόρ. Ἠπείρου τὸ 1912-1913 καὶ τὶς ἐξελίξεις πού ὀδήγησαν στὴν ἀνακήρυξη τῆς Αὐτονομίας καὶ τὸ Πρωτόκολλο τῆς Κερκύρας τὸν Μάιο τοῦ 1914. Ἰδιαίτερα ἐπεσήμανε τὶς εὐθύνες τῶν ἐλλαδικῶν πολιτικῶν ἡγεσιῶν καὶ τὴν δυσφήμιση τῶν ἀγῶνων γιὰ τὸν Βορειοηπειρωτικὸ Ἑλληνισμό ἀπὸ κάποιες μειοψηφίες στὴν Ἑλλάδα πού προσπαθοῦν νὰ ἐλέγξουν καὶ νὰ κατευθύνουν τὴν κοινὴ γνώμη. Στὸ τέλος ἀκολούθησε συζήτηση τοῦ ὁμιλητῆ μετὰ τοὺς φοιτητὲς, πού ἔδειξαν μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν ἀντίσταση τῶν σύγχρονων Ἑλλήνων στὶς πάσης φύσεως ἀνθελληνικὲς προκλήσεις.

Γ.Κ.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ Η 100η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ ΤΟΥ 1914

Μὲ λαμπρότητα καὶ κάθε ἐπισημότητα καθὼς καὶ μετὰ τὴ συμμετοχὴ πλῆθους κόσμου (κυρίως Βορειοηπειρωτῶν) τιμήθηκε στὴν Ἀθήνα, τὴν Κυριακὴ 16 Φεβρουαρίου 2014 ἡ 100ῆ ἐπέτειος ἀπὸ τὴν ἀνακήρυξη τῆς Αὐτονομίας τῆς Βορείου Ἠπείρου τοῦ 1914. Ἀρχικὰ ἔγινε πανηγυρικὴ Δοξολογία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἀκολούθησε ὁ πανηγυρικὸς λόγος τὸν ὁποῖο ἐκφώνησε ὁ κ. Χρυσόστομος Δήμου, πρόεδρος τοῦ «Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἠπειρωτῶν». Στὴν συνέχεια ἀκολούθησε πορεία ὅλων τῶν παρευρισκομένων πρὸς τὸ μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου. Στὴν κορυφὴ τῆς πορείας οἱ νέοι βορειοηπειρώτες μετὰ τὰ λάβαρα τῆς Βορείου Ἠπείρου ἀλλὰ καὶ οἱ νέες μετὰ τὶς πολυχρῶμες φανταχτερὲς παραδοσιακὲς φορεσιῆς ἔδιναν τὸ βηματισμὸ μετὰ περισὴ ὑπερηφάνεια καὶ μετὰ τὴ συνοδεία τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Στὴν πορεία πρὸς τὸ μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτη ἀκούστηκαν δυναμικὰ καὶ πατριωτικὰ συνθήματα ὅπως τὸ: «Βόρειος Ἠπειρος Γῆ Ἑλληνική, θὰ ξαναγυρίσουμε καὶ θὰ τρέμει ἡ γῆ!» Ἀκολούθησε ἡ κατάθεση στεφάνων στὸ μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Μετὰ τὴν κατάθεση τῶν στεφάνων ἡ σεμνὴ ἐκδήλωση μνήμης ὀλοκληρώθηκε μετὰ τὴν ἀνάκρουση τοῦ Ἑθνικοῦ Ὕμνου.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Αριθ. Πρωτ.: 8
Έν Δελβινακίω τῆ 17η Μαρτίου 2014

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 170ῆ

ΘΕΜΑ: Δόξα τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

Αγαπητοί μου Χριστιανοί,

- Α -

Γυρνᾶμε πίσω , 193 χρόνια, τότε πού ἀκούστηκε τό σύνθημα τῶν ἐπαναστατημένων Ἑλλήνων: «Ἐλευθερία ἢ Θάνατος». Δέν τοὺς εἶχαν λυγίσει τὰ 400 χρόνια τῆς τουρκικῆς σκλαβιάς. Οὔτε τοὺς εἶχαν ἀποθαρρύνει τὰ κατά καιροὺς ἀποτυχημένα κινήματα, πού οἱ συνέπειές τους ἦταν τρομακτικές: Σφαγές, ἐξανδραποδισμοί, λεηλασίες, φωτιά καί ὄλεθρος, ὅπως ἔγινε μέ τὰ περιβόητα Ὀρλωφικά» τό 1770. Τώρα, οἱ Ἕλληνες, μέ γενναίους ὀπλαρχηγούς καί ψυχωμένα παλληκάρια, τό εἶχαν πάρει ἀπόφαση: Ἡ θά ζήσουν ἐλεύθεροι στήν Πατρίδα τους ἢ θά πεθάνουν. Γιατί τό νά ἔχουν στό κεφάλι τους τόν σκληρό καί αἰμοβόρο Τοῦρκο , δέν μπορούσαν πιά νά τό ἀντέξουν. Ἔτσι, ὅταν ἡ Ἐκκλησία μέ τόν Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό καί ἄλλους γενναίους καί ἐμπνευσμένους Ἐπισκόπους καί Κληρικούς καί Μοναχοὺς, ἐκήρυξε τήν Ἐπανάσταση, ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔδωσαν ὀλοπρόθυμα τό «τό παρῶν». Ἡ Ἑλλάδα ἔπρεπε νά ἀναστηθῆ μέσα ἀπό τήν τέφρα της .

- Β -

Ἔτσι, ὅταν ἄρχισαν οἱ πρῶτες ἀψιμαχίες, φάνηκε καθαρά πῶς οἱ Ἐπαναστάτες εἶχαν καί πίστη δυνατή καί καρδιά γενναία καί θέληση γιά τήν νίκη ἀταλάντευτη. Γι' αὐτό, οὔτε ἡ σφαγή στήν Χίο, οὔτε ἡ καταστροφή τῶν Ψαρῶν σταμάτησαν τόν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους. Ὁ ἔθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός ἔγραψε ἕνα ὀλιγόστιχο, ἀλλά συγκλονιστικό ποίημα μέ τόν χαρακτηριστικό τίτλο: « Ἡ δόξα τῶν Ψαρῶν»: «Στῶν Ψαρῶν τήν ὀλόμαυρη ράχη, περπατῶντας ἡ δόξα μονάχη, μελετᾷ τὰ λαμπρά παλληκάρια καί στήν κόμη στεφάνι φορεῖ, γινωμένο ἀπό λιγα χορτάρια πούχαν μείνει στήν ἔρημη γῆ». Φωτιά, σφαγή καί ἐρήμωση στά ὠραία νησιά τοῦ Αἰγαίου. Κί ἄργότερα, φωτιά καί τσεκούρι ἀπό τόν Ἱμπραήμ στήν Πελοπόννησο. Ἀλλά καί τό Μεσολόγγι, μετά τήν δευτέρη πολιορκία του καί τήν ἄλωσή του, τό 1826 , δέν εἶχε νά δεῖξει στοὺς Τούρκους παρά τὰ ἐρείπια τῶν σπιτιῶν καί τὰ νεκρά σώματα τῶν ὑπερασπιστῶν του , ἐκεῖνων, βέβαια, πού εἶχαν ἐπιζῆσει ἀπό τήν τρομακτική πείνα, τίς ἀρρώστειες καί τίς στερήσεις.

- Γ -

Ἀλλά ὁ δαυλός τοῦ Κανάρη, πού ἔκαψε τήν ναυαρχίδα τοῦ Καρᾶ - Ἀλῆ, στό λιμάνι τῆς Χίου, τό Χάνι τῆς Γραβιάς, ἡ καταστροφή τῆς στρατιάς τοῦ Δράμαλη, στά Δερβενάκια καί τό ὀλοκαύτωμα τοῦ Μεσολογγίου, γιά νά περιορισθοῦμε μόνο σ' αὐτά, προκάλεσαν ἕνα σεισμό στήν Εὐρώπη. Ἐνα σεισμό, πού δημιούργησε τό κύμα τοῦ φιλελληνισμοῦ. Πολλοί ἐπώνυμοι καί ἀνώνυμοι Εὐρωπαῖοι ἔνοιωσαν συμπάθεια

καί ἀγάπη γιά τοὺς Ἕλληνες, πού λίγοι καί μέ ἐλάχιστα μέσα τὰ ἔβαλαν μέ τήν πανίσχυρη Ὄθωμανική Αὐτοκρατορία. Κί αὐτό, παρά τήν λυσσώδη ἀντίδραση τοῦ μισέλληνα Μέττερνιχ καί τῆς λεγομένης «Ἱερᾶς Συμμαχίας» (ἀνιερῆς στήν πραγματικότητα), πού ἤθελαν τήν Ἑλλάδα μέσα στόν τάφο, ὅπου τήν εἶχε καταδικάσει ὁ Τοῦρκος τύραννος.

Ἔτσι, ἄρχισαν ν' ἀκούγονται στήν Εὐρώπη κάποιες φωνές γιά τό Ἑλληνικό Ζήτημα καί νά ἔρχεται κάποια βοήθεια πρὸς τό ἀγωνιζόμενο ἔθνος, μέ ἀποκορύφωμα τήν Ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου, ὅπου ὁ στόλος τῶν Ρώσων, τῶν Ἀγγλων καί τῶν Γάλλων κατενίκησε τόν στόλο τοῦ Ἱμπραήμ, μέ ἀποτέλεσμα νά φύγῃ καί νά μὴ ξαναρθῆ ποτέ.

- Δ -

Βέβαια, οἱ ἐπαναστατημένοι Ἕλληνες δέν ἦσαν ἄγγελιοι. Εἶχαν τὰ ἐλαττώματα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ὅπως αὐτά διαγράφονται μέσα στίς σελίδες τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους: Ξεσυνέριες, ζήλιες, δύστροποι χαρακτήρες, κακίες καί μίση καί φιλοδοξίες, ἔφθασαν στό σημεῖο νά φυλακίσουν τόν Κολοκοτρῶνη, νά δολοφονήσουν τόν Ὀδυσσεά Ἀνδρῶτσο, νά μοιράζον...διπλώματα «στρατηγῶν», γιά νά μειώσουν τόν Μάρκο Μπότσαρη... Ὅμως, ὁ Κολοκοτρῶνης καί ὁ Μπότσαρης, γιά ν' ἄρκεσθοῦμε σ' αὐτούς, ἔδωσαν παράδειγμα ἀνώτερης συμπεριφορᾶς, χωρίς ψευτοφιλότιμα καί ἀντεκδικήσεις. Κί αὐτοί, ἀκριβῶς, οἱ λίγοι σχετικῶς, ἔδωσαν τό στίγμα τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅτι ἦταν ὄχι ἀγῶνας ταξικός, ἀλλά ἐθνικός, ἀγῶνας ὑπὲρ Πίστewς καί Πατρίδος, δόξα τῆς Ἑλλάδος.

- Ε -

Γιορτάζουμε, λοιπόν, καί φέτος τήν διπλή γιορτή, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας. Οἱ καιροί, βεβαίως, ἐξακολουθοῦν νά εἶναι δύσκολοι. Ὅμως, πρέπει νά παραδεχθοῦμε ὅτι στά 1821 οἱ Ἕλληνες εἶχαν ἀσυγκρίτως περισσότερες δυσκολίες ἀπ' ὅσες ἔχουμε ἐμεῖς, οἱ σημερινοὶ ἀπόγονοί τους. Ἄς μὴν ἀπογοητευώμαστε, λοιπόν, καί ἄς μὴν ἀπελπίζώμαστε. Οἱ καλοὶ καιροὶ θά ξανάρθουν. Μόνο τήν Πίστη πρὸς τόν Χριστό καί τήν ἀγάπη μας πρὸς τήν Ἑλλάδα νά κρατήσουμε γερά. Καί νά προσευχώμαστε γιά τήν Βόρειο Ἡπειρο καί γιά τήν Κύπρο μας, ὅπου ὁ ἐκεῖ Ἑλληνισμός συνεχίζει νά ἔχῃ τίς δυσκολίες καί τὰ προβλήματα του.

Χαιρετίζω μέ πατρική ἀγάπη τὰ μαθητικά, τὰ φοιτητικά, τὰ ἐργαζόμενα καί τὰ στρατευμένα Ἑλληνόπουλα. Ὁ Χριστός νά τὰ φωτίζῃ καί νά τὰ καθοδηγῆ. Σέ ὅλους σας, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εὐχομαι χρόνια πολλά, ἄγια, εὐλογημένα καί ἀγωνιστικά.

Διάπυρος πρὸς Χριστόν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης Α Ν Δ Ρ Ε Α Σ

Ὁ Ἀλβανὸς βαρυποινίτης, τὰ ΜΜΕ τῆς Ἑλλάδος καί τὰ βορειοηπειρωτικά θύματα

Τὸ συμβάν μέ τόν βαρυποινίτη Ἰλίρ (Ἡλία) Τερπίνι, πού βρέθηκε νεκρὸς μέσα στίς φυλακές Νιγρίτας ἔκανε τόν γύρο τοῦ κόσμου. Καί σ' αὐτό συνετέλεσαν δύο παράγοντες: ὁ ἀλβανικὸς πλεуρᾶ πού κινήθηκε ὅλους τους μοχλοὺς καί ἐξαπέλυσε ὅλα τὰ πυρὰ (κυβέρνηση, ὑπουργεῖα, μέσα ἐνημέρωσης, ἐθνικιστικὲς ὀργανώσεις...) καί τὰ ἑλληνικὰ μέσα ἐνημέρωσης.

Κριτικάρουμε κάθε εἶδος βία, ἀπ' ὅπου κι ἂν προέρχεται, καί πάντοτε ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότητα ἦταν καί εἶναι ὑπὲρ τοῦ διαλόγου καί τῶν εἰρηνικῶν μέσων ἐπίλυσης τῶν προβλημάτων. Κι αὐτὸ τὸ ἔχει ἀποδείξει μέ τήν μετριοφροσύνη, τήν νομοταγή στάση της, τήν φιλία καί ἀπλοχερία πού πάντοτε προσφέρει.

Πολὺ καλά πράττει ἡ ἀλβανικὴ πλευρᾶ πού χρησιμοποιεῖ ὅλα της τὰ πυρὰ, μέχρι καί Διακοίνωση Διαμαρτυρίας στήν ἑλληνικὴ πλευρᾶ γιά συμμόρφωση, ἐξακρίβωση καί μὴ ἐπανάληψη τέτοιων εἰδῶν πράξεων.

Αὐτὸ πού θέλουμε νά τονίσουμε καί νά προβάλλουμε εἶναι τὸ ἐξῆς: Γιατί δυὸ μέτρα καί δυὸ σταθμά; Γιατί δέν πράττεται τὸ ἴδιο καί γιά τὰ θύματα τῆς Βορειοηπειρωτικῆς Κοινότητας; Μέσα σὲ ἐνάμιση χρόνο, λόγω τῶν βαιοπραγιῶν ἀπεβίωσαν σὲ βορειοηπειρωτικὸ χῶρο ἕξι Βορειοηπειρωτῆς: Στὴν Ἄνω Δρόπολη, στήν Τσοῦκα, σὲ Ἄλυκο, σὲ Μεσοπόταμο, σὲ Βελιάχοβο, σὲ Ρουμαντζά.

Εἶναι ἀπ' αὐτοὺς πού ἀποφάσισαν νά μείνουν καί νά ἐπιβιώσουν ἐδῶ στήν γενέτειρά τους. Στὰ χῶματά τους.

Ἄν καί ἐνήλικοι αὐτὰ τὰ ἄτομα δέν ἀπεβίωσαν ἀπὸ φυσικὸ θάνατο, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ χτυπήματα καί τίς κακομεταχειρίσεις τῶν ληστῶν καί ἐθνικιστικῶν στοιχείων. Ποιὸς διαμαρτυρήθηκε γιά τίς ζωές τους; Σχολίασε ὁ ἀλβανικὸς τύπος τὰ αἶτια θανάτου; Ἐνίσχυσε τὰ μέτρα ἡ ἀλβανικὴ ἀστυνομία καί ἔβαλε κάποιον σὲ ἐδῶλιο τοῦ κατηγορημένου γιά παραδειγματισμό;

Σχολίασε κανένα ἑλληνικὸ μέσο ἐνημέρωσης τὸ τί συμβαίνει σὲ βορειοηπειρωτικὸ χῶρο ἢ σὲ τὸ Νότιο μέρος τῆς Ἀλβανίας, ὅπως τὸ ἀποκαλοῦν αὐτοί; Μᾶλλον ποτέ δέν συμπαραστάθηκαν καί μᾶλλον πάντα ζημιὰ μᾶς ἔχουν κάνει. Ἐμᾶς καί τῆς ἴδιας της χώρας τους.

Ἔκανε τὸ ἴδιο διάβημα ἡ Ἑλληνικὴ πλευρᾶ πρὸς τήν Ἀλβανικὴ γιά συμμόρφωση, ἐξακρίβωση καί μὴ ἐπανάληψη τέτοιων φαινομένων;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι: ΟΧΙ. Κανένας δέν σχολίασε, γιατί κανένας δέν ἀσχολήθηκε. Κανένας δέν διαμαρτυρήθηκε. Κανένας δέν συμπέρανε πῶς καί ἐδῶ ἀφαιρέθηκαν ἀνθρώπινες ζωές. Οὔτε καί ἡ δική τους ὀργάνωση, ἡ Ὀμόνοια, ἔκανε τὸ καθῆκον της. Ἀρκέστηκε μόνον σ' ἕνα δελτίο τύπου.

Οἱ ἐδῶ ἐναπομείναντες, βλέποντας τήν στάση αὐτή, νιώθοντας αὐτὸ τὸ «ΟΧΙ» (τὴν μὴ ὑποστήριξη) τῆς κάθε πλευρᾶς, νοιώθουν ἔρημοι καί ἀπροστάτευτοι. Ζοῦν μέ τὸ φόβο. Μὲ τὰ πορτοπαράθυρα μανταλωμένα. Μὲ τὰ δίκानνα (αὐτοὶ πού ἔχουν) διπλα σὲ μαξιλάρι.

Μιλᾶμε γιά θύματα, ἐνῶ οἱ κλεψιές καί ἄλλες βαιοπραγίες εἶναι καθημερινὸ ρεφρέν.

Ὁ βορειοηπειρωτικὸς χῶρος χτυπᾷ τὸν κῶδωνα τοῦ κινδύνου. Ζητάει προστασία καί ἀσφάλεια. Ζητάει τὰ δικαιώματά του ὅπως αὐτὰ ἀπορρέουν ἀπὸ τίς Διεθνεῖς Συμβάσεις.

Ποιὸς θα τὸν ἀκούσει γιά νά τὸν προστατέψῃ; Ποιὸς θ' ἀπολογηθεῖ γιά τὰ δικά του θύματα;

(ἀπὸ συνεργάτη τῆς ΣΦΕΒΑ στή Β. Ἡπειρο)
sfeva.gr

«ΜΠΡΑΒΟ» ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ!

Ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα Τίρανα Έτορε Σέκουϊ

Όπως αναφέρθηκε στον ημερήσιο αθηναϊκό Τύπο, ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα Τίρανα Έτορε Σέκουϊ ανακοίνωσε στις 19 Ιανουαρίου, ότι η Ε. Ε. έχει προσφέρει εξακόσια (600) εκατομμύρια ΕΥΡΩ στην Αλβανία, κατά την διάρκεια των τελευταίων επτά ετών». Σε τηλεοπτική συνέντευξη του ο κ. Σέκουϊ είπε, ότι κάθε χρόνο δίδονται περίπου 85 εκατομμύρια ΕΥΡΩ στην Αλβανία για τα διάφορα ιδρύματά της. Και πρόσθεσε: «Ξέρω ότι δεν είναι αρκετά, αλλά έχουν σημασία επειδή προέρχονται από τα κράτη-μέλη της Ε. Ε. ».

Τόνισε επίσης ότι υπάρχουν διμερή προγράμματα με την Ιταλία, την Γερμανία και την Έλβετία σε νευραλγικούς τομείς των υποδομών, όπως η κατασκευή δρόμων, σχολείων ή φυλακών, σύμφωνα με τα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σχετικά δέ με το πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής βοήθειας για την αλβανική αστυνομία, ο κ. Σέκουϊ δήλωσε ότι έχει ένα κόστος της τάξεως των 4.000.000 ΕΥΡΩ ετησίως. Βέβαια, η Ευρωπαϊκή Ένωση χρηματοδοτεί την γείτονα, χωρίς όμως ούτε να βλέπει ούτε να ακούει την καταπίεση ή τις απειλές των Αλβανών σε βάρος των Ελλήνων της Βορείου Ηπείρου. «Μπράβο», λοιπόν, στην Ευρωπαϊκή Ένωση! Αλλά μήπως κάποιος εκ των Ελλήνων αρμοδίων πρέπει να δείξει στην Ε. Ε. το χρέος της έναντι των Βορειοηπειρωτών;

B. B.

Οί επαγγελματίες (καί κρατικοδίαιτοι) «Αντιρατσιστές» στην Ελλάδα

Ένα από τα πολλά σκάνδαλα της προίωσης Κρίσεως θεσμών και Πολιτικής στην Ελλάδα υπήρξε αναντίρρητα η διάθεση δημοσίων κονδυλίων, κρατικού χρήματος δηλαδή, προς ανθρώπους κι οργανώσεις άρεστες με την κρατούσα Ίδεολογία. Οί πρόσφατες αποκαλύψεις προκλητικής διασπάθισης δημοσίου χρήματος (σε μία εποχή υψηλής οικονομικής Κρίσης, που οδηγεί σε απόγνωση εκατοντάδες χιλιάδες συμπατριώτες μας) από την πλειονότητα των περιφημων Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (ΜΚΟ) μάς οδηγούν σε πολλές σκέψεις.

Στην κορυφή όλων αυτών των ΜΚΟ βρίσκονται πολλοί που επαγγέλλονται τον ...άντιρατσισμό. Μιλᾶμε για όλους αυτούς που παντού ανακαλύπτουν ρατσισμό στην Ελλάδα, αλλά μόνο των Ελλήνων προς τους ξένους λαθρομετανάστες και όχι τον ρατσισμό κατά των Ελλήνων. Όλους αυτούς που αγωνίζονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα των εισβολέων στην χώρα μας, αυτών που δεν σεβάστηκαν κανέναν νόμο και πέρασαν παράνομα τα Έλληνικά σύνορα, για να επιδοθούν και σε ανήκουστα για τον έλλαδικό χώρο έγκλήματα.

Οί ίδιες αυτές (κρατικοδίαιτες) οργανώσεις ποτέ (και αυτό σύμπτωση είναι;) δεν εξέδωσαν κάποια ανακοίνωση διαμαρτυρίας για τα έγκλήματα του Αλβανικού Κράτους έναντι των Βορειοηπειρωτών (έπι Χότζα και τώρα) ή για το καθεστώς διακρίσεων που επιβάλλουν οί Τουρκοί στην κατεχόμενη Κύπρο ή οί Σκοπιανοί στην ΦΥΡΟΜ έναντι των εκεί έναπομεινάντων Ελλήνων. Οί ίδιοι υπακούοντα σε περιεργα Κέντρα στήριξαν στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας όσους πολέμησαν τους όρθόδοξους Σέρβους.

Δεν μάς παραξενεύει όμως τίποτε. Όταν πρό 20-30 ετών ο άειμνηστος Σεβαστιανός, ή ΣΦΕΒΑ και ο ΠΑΣΥΒΑ αγωνίζονταν ανά την Ελλάδα για τα ανθρώπινα δικαιώματα του Έλληνισμού της της Βορ. Ηπείρου πολλοί από αυτούς τους διαχειριστές των εκατομμυρίων Εύρω του Έλληνικού Λαού μέσω ΜΚΟ δεν ...ήξεραν τίποτε, αν δεν συνέπρατταν κυνικά με τους όμοιόεάτες τους Αλβανούς στο ίδιο μίσος και τις ίδιες επιθέσεις έναντι των Βορειοηπειρωτών και του Σεβαστιανού!

Πόσο θράσος και πόση υποκρισία τελικά χρειάζεται κάποιος για να επιβιώνει στην Ελλάδα της παρακμής! Άς ελπίσουμε το "φαγοπότι" αυτό να λάβει τέλος, τώρα που αποκαλύφθηκε το θράσος και ή απληστία των επαγγελματιών αντιρατσιστών στην Ελλάδα (με τιμητική εξαίρεση όλγων που πραγματικά πάντα και άνιδιοτελώς αγωνίζονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, γι' αυτό και δεν βρίσκεται το όνομά τους σε σκοτεινά Ταμεία).

Γεώργιος Κουρκούτας

ΑΘΩΟΣ ΠΑΜΨΗΦΕΙ Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΜΑΡΙΝΟΣ!

Επιτέλους ή δικαιοσύνη έλαμψε στην Ελλάδα και ειδικά στον σκανδαλώδη τομέα της διπλωματίας.

Πάνω από μία δεκαετία ενώ τα λαμόγια άρπαζαν και με τα δυο χέρια το κρατικό χρήμα μέσω ΜΚΟ που θα έκαναν δήθεν έθνικό έργο, με τις εύλογες της ήγεσίας του Υπουργείου Έξωτερικών, το διεφθαρμένο σύστημα έπιχείρησε να καταδικάσει έναν από τους ελάχιστους Έλληνόψυχους διπλωμάτες που εργάζονται για τα έθνικά μας συμφέροντα.

Την Πέμπτη λοιπόν, 20 Φεβρουαρίου 2014, το τριμελές Έφετείο Αθηνών έκρινε άθωο παμψηφεί -και μάλιστα με πρόταση της Είσαγγελέως- τον πρώην Γενικό Πρόξενο της Ελλάδας στην Κορυτσά Θεόδωρο Οικονόμου - Καμαρινό, από τις κατηγορίες για παράβαση καθήκοντος κατά την έκδοση μερικών θεωρήσεων.

Ο πρόεδρος του Έφετείου κατά την ανακοίνωση της απόφασης δήλωσε ότι οι κατηγορίες που αποδόθηκαν στον κ. Καμαρινό δεν εύσταθούν, χαρακτηρίζοντάς τις γενικές, άοριστες, άτελείς και άσπρηκτες, ενώ δεν άποτελούν ούτε καν παραπτώματα.

Παράλληλα πρέπει να τονιστεί ότι ή κατηγορούσα άρχή, το Έλληνικό Υπουργείο Έξωτερικών, δεν έχει δικαίωμα να άσκήσει νέα έφεση κατά της απόφασης, διότι αυτή στήριχθηκε στην πρόταση της Είσαγγελέως.

Μετά από αυτή την εξέλιξη άναιρούνται όλες οι ποινές που επέβαλλε το Πειθαρχικό Συμβούλιο του ΥΠΕΞ, το όποιο είναι υποχρεωμένο πλέον να έπιστρέψει στον κ. Καμαρινό τα χρήματα που του άφαιρέσαν από το μισθό του, στο διάστημα του ένος έτους που τέθηκε σε διαθεσιμότητα αλλά και του τριμήνου που τον έθεσε σε παύση, καθώς και να του έπιστρέψει το ύπηρεσιακό του άυτοκίνητο.

Ο Έλεύθερος Λόγος Άργυροκάστρου έπικοινωνήσε με τον Έλληνόψυχο διπλωμάτη Θεόδωρο Οικονόμου - Καμαρινό ό όποιος μάς δήλωσε τα εξής:

«Η άπόφαση του Έφετείου άντιπροσωπεύει την πραγματικότητα. Είναι ή πρώτη άπόφαση που έκδίδεται υπέρ ένος πατριώτη και ίσως σηματοδοτεί μία άλλαγή στη στάση της δικαιοσύνης. Όσο για το ύπουργείο έξωτερικών, άποδεικνύεται περίτρανα ότι το τύλιγμα των υπαλλήλων και των διπλωματών με άνεξαρτησία πνεύματος σε μία κόλα χαρτί δεν άποδίδει πλέον τα άναμενόμενα».

Άπό την πλευρά μας εύχόμαστε όλόψυχα καλή δύναμη στον κ. Καμαρινό ώστε να συνεχίσει με την ίδια θέληση να έκπροσωπεί τα έλληνικά έθνικά συμφέροντα.

Έλεύθερος Λόγος Άργυροκάστρου
<http://ellogosar.blogspot.gr/>

Ο π. Πρόξενος της Ελλάδας στην Κορυτσά Θ. Οικονόμου-Καμαρινός

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΜΙΖΕΡΟ ΚΡΑΤΟΣ

Τέλος πάντων, το κράτος μας δεν μπορεί (ή δεν θέλει;) να βγίη από την μιζέρια που το ταλαιπωρεί χρόνια τώρα. Συγκεκριμένα, άποφάσισε να επαναχορηγηθή σε περίπου 22.000 υπερήλικες Βορειοηπειρώτες, σταδιακά , σε τρία χρόνια ή σύνταξη των 360 ΕΥΡΩ, που είχε καταργηθή με μνημονιακό νόμο το 2012. Ώστόσο ο Διοικητής του Ο.Γ.Α., προκειμένου να περιορισθή το ...δημοσιονομικό κόστος, πρότεινε οι συντάξεις να χορηγηθούν σταδιακά και να συμψηφίζονται με το ποσό τής συντάξεως, που ενδεχομένως εισπράττει ο δικαιούχος από την χώρα προελεύσεώς του. Έτσι η σύνταξη θά άνερχεται σε 214 ΕΥΡΩ εφέτος, σε 288 το 2015, για να φθάση το 2016 στα 360 ΕΥΡΩ. Αν ο δικαιούχος εισπράττη σύνταξη , άς ποιμε, 55

ΕΥΡΩ από την Άλβανια, αυτή θά αφαιρηθή από την σύνταξη του Ο.Γ.Α.! Βέβαια, τά οικονομικά τής Ελλάδος δεν έχουν ακόμη βελτιωθή. Αν σκεφθί, όμως, κανείς πόσα τεράστια χρηματικά ποσά έχουν σπαταληθή από τόν δημόσιο κορβανά για τά περιβόητα καρναβάλια, που έχουν, δυστυχώς, επεκταθή σ'όλόκληρη την Χώρα, βλέπει ξεκάθαρα πόσο μίζερο είναι τό κράτος μας στις υποχρεώσεις του έναντι τών αδελφών μας τής Βορείου Ηπείρου. Κί' όπως λέει ή παροιμία: είμαστε φτηνοί στο άλεύρι κί' ακριβοί στα πίτουρα! Μπορεί, όμως, αυτή ή τακτική να ονομασθή «έθνική πολιτική»; Η περίπτωση, μάλιστα, τών 55 ΕΥΡΩ που θά αφαιρηθή από την σύνταξη του Ο.Γ.Α. είναι κυριολεκτικώς για...κλάματα!

B.B.

ΤΥΦΛΗ Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ!

Σέ άλλο σχολίο μας γράψαμε για τά εκατομμύρια ΕΥΡΩ που δίνει άπλόχερα ή Ε. Ε. στην Άλβανια, χωρίς όμως να βλέπη τό δράμα τών Βορειοηπειρωτών, που συνεχίζεται, έξ αίτίας του μίσους τών Άλβανών προς τούς Έλληνες. Τώρα, έχουμε άλλο ένα δείγμα του άλβανικού μισελληνισμού ή σωβινισμού. Συγκεκριμένα, στα Άκροκεραυνία Όρη, στον αύχένα Λογαρά, στον δρόμο Χειμάρρα -Αύλώνα, οι Άλβανοί τοποθέτησαν ένα μνημείο με μία έπιγραφή στα άλβανικά, που λέει: « Ό λαός τής περιοχής τών Δουκάτων, μαζί με τίς δυνάμεις τής κυβέρνησης τής Αύλώνας, άμυνθήκαμε για την άνεξαρτησία από την έπίθεση τών σωβινιστών Έλλήνων» .

Άλλά τό 1912, στο όποιο αναφέρεται ή έπιγραφή, ή Άλβανία δεν είχε ακόμη δημιουργηθή σαν κράτος. Ό πόλεμος ήταν Έλληνοτουρκικός και οι «σωβινιστές» Έλληνες (τό σώμα του γενναίου Χειμαρριώτη Σπυρομήλιου) δεν ήταν παρά μαχητές, που άπελευθέρωσαν την πατρίδα τους, μετά από αιώνες Όθωμανικής κυριαρχίας! Αύτά, όπως και τό θέμα τών έπιγραφών στους δρόμους, για τό όποιο έχουμε γράψει επανειλημμένως στην έφημερίδα μας, καθώς και ή βίαιη κατάληψη του Ναού τής Πρεμετής κ. ά., δεν τά γνωρίζει ή Ε. Ε.; Ασφαλώς και τά γνωρίζει. Δεν γνωρίζει, όμως , τό θεϊκό πρόσταγμα: «Δικαιοσύνην μάθετε οι ένοικοῦντες επί τής γης» .

B.B.

ΕΦΥΓΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ Η ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ, Η ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ

Επικήδειος Λόγος Θεοφιλεστάτου Ρεντινης κ.κ. Σεραφεϊμ κατά την Έξόδιο Άκολουθία της (Καλογριανά Καρδίτης 15.1.2014)

«Έζησε με την έλπίδα στο Θεό. Έζησε μέσα στους κόλπους τής Έκκλησίας. Έζησε με την χάρη τών Μυστηρίων. Έζησε μέσα στην κοινωνία την έν Χριστώ, με πίστη, άγάπη και έλπίδα και κατανόησε άληθινά τό νόημα τής ζωής. Η άείμνηστη γερόντισσα μ' αυτές τίς προϋποθέσεις έζησε στη ζωή, παίρνοντας από τούς γονείς, που είχαν την παραδοσιακή εύσέβεια, την λεγομένη λαϊκή εύσέβεια στο χώρο αυτό του Θεσσαλικού κάμπου, την πίστη στο Θεό και την άγάπη προς τόν πλησίον. Ήταν μία μαρτυρία τής παρουσίας του Χριστού μέσα στην καρδιά της... Βλέποντας τό πρόσωπό της ένθυμούμεθα τόν άείμνηστο και πολυσέβαστο σε όλους μας αδελφό της, κυρό ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ, Μητροπολίτη Κονίσης. Για τό χωριό αυτό υπήρξε μεγάλο καύχημα ό ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ, αφού υπήρξε από τούς πλέον λαμπρούς, άγωνιστικούς για την πίστη Ήεράρχες τής Ορθοδόξου Έκκλησίας μας. Πιστεύουμε ότι ή άείμνηστος ψυχή τής γερόντισσας Κλεοπάτρας βρίσκεται κοντά στο Θεό μαζί με τόν μακάριο Έπίσκοπο Σεβαστιανό, εκεί όπου τό πλήρωμα τής άγάπης, εκεί όπου πληθος έορταζόντων και λεγόντων «Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ πλήρης ό Ούρανός και ή γή τής δόξης σου».

Έκφράζω ως τοπική Έκκλησία όλόθερμες τίς εύχές προς τόν πανοικτίρμονα Κύριο να άναπαύσει την ψυχή της. Οι συγγενείς της να την έχουν υπόδειγμα πνευματικής ζωής».

Χ.Ι. Άμαραντινός

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΜΕ ΤΙΣ ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΣΥΜΜΟΡΙΕΣ;

Τους τελευταίους καιρούς έμφανίζονται, συχνά-πυκνά, άλβανικές συμμορίες, οι όποίες μεταφέρουν στην Ελλάδα τεράστιες ποσότητες χασίς, και οι όποίες είναι όπλισμένες με καλασνικωφ και άλλα όπλα. Πριν από λίγους μήνες άναστατώθηκε όλη ή Ελλάδα

και κινητοποιήθηκε ή Άστυνομία κνηγώντας δυό άλβανούς κακοποιούς, έκ τών όποιων ό ένας σκοτώθηκε και ό άλλος κατάφερε να διαφύγη, τραυματισμένος , στην Χώρα του. Πρόσφατα - συγκεκριμένα τόν περασμένο Δεκέμβριο - σημειώθηκε αίματηρή συμπλοκή με θύματα έναν άστυνομικό και δυό Άλβανούς κακοποιούς, στα Έλληνοαλβανικά σύνορα στον νομό Φλωρίνης. Μιά άπλη περιπολία τριών άστυνομικών του Τμήματος Φυλάξεως Πρεσπών Φλωρίνης για παράνομη άλεια, κατέληξε σε τραγωδία με θύμα έναν 43χρονο ύπαρχιφύλακα, πατέρα ενός μικρού παιδιού, τόν Ήλια Κωστή-

νη. Κατά την διάρκεια τής περιπολίας οι άστυνομικοί έντόπισαν αύτοσχέδια καλύβα μέσα στην όποία βρίσκονταν δυό Άλβανοί κακοποιοί, οι όποιοί όταν κλήθηκαν να έλεγχοϋν άντέδρασαν και άρχισαν να πυροβολούν κατά τών άστυνομικών. Στην συμπλοκή που άκολούθησε έφονεύθη ό Έλληνας ύπαρχιφύλακας και οι δυό κακοποιοί. Επί τέλους, είναι - νομίζουμε - καιρός να ληφθοϋν δραστικά και άποτελεσματικά μέτρα, για την άναχαίτηση τών άλβανικών συμμοριών. Όχι άλλοι άστυνομικοί θύματα τής τυφλής βίας τών γειτόνων μας . Φθάνει πιά.

B.B.

ΚΑΛΑ ΚΡΑΤΕΙ ΤΟ « ΧΑΣΙΣ »

Σχεδόν κάθε μέρα είναι αδύνατον να μη διαβάση κανείς στις έφημερίδες την σύλληψη έμπόρων του «λευκού θανάτου» από την Άστυνομία. Στα μέσα του περασμένου Φεβρουαρίου, σε μεγάλης κυκλοφορίας ήμερησία έφημερίδα τών Ίωαννίνων δημοσιεύθηκε με πηχυσίο τίτλο ή είδηση: «ΜΑΧΕΣ ΜΕ ΤΑ ΚΥΚΛΩΜΑΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ». Στόν έπιτίτλο ή έφημερίδα σημείωνε χαρακτηριστικά: « Η Ήπειρος είναι ίσως τό μεγαλύτερο σταυροδρόμι διακίνησης» τών ναρκωτικών («ΠΡΩΪΝΟΣ ΛΟΓΟΣ» 13-2-2014) .

Βέβαια, όπως προκύπτει και από τό ένδιαφέρον ρεπορτάζ τής έφημερίδας, γίνεται μία πάρα πολύ καλή δουλειά από τό Σώμα Δίωξης Ναρκωτικών Ίωαννίνων, μαζί με τά Τμήματα Συνοριακής Φύλαξης. Έτσι οι έμποροι ναρκωτικών στην Ήπειρο έχουν βρη πολλές δυσκολίες, και οι κατασχέσεις του παράνομου και θανατηφόρου έμπορίου έχουν ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Μάλιστα, ένας 43χρονος Άλβανός συνελήφθη με 380 κιλά χασίς, έπειτα από έπεισοδιακή καταδίωξη, όπου ένα περιπολικό έξετράπη τής πορείας του, χωρίς, εύτυχώς, να ύπάρξη τραυματισμός τών άστυνομικών. Άξίζουν θερμά συγχαρητήρια στους άνδρες τής Άστυνομίας μας, γιατί με κίνδυνο τής ζωής τους συλλαμβάνουν τούς άδίστακτους έμπόρους τών ναρκωτικών. Διερωτώμεθα, όμως : Γιατί ή ελληνική Κυβέρνηση δεν κάνει λόγο και γι' αυτό τό σοβαρό ζήτημα σ' όσους παράγοντες τής Άλβανίας επισκέπτονται την χώρα μας; Είναι, νομίζουμε, καιρός να σταματήσει αυτό τό κακό, για τό όποιο ή άλβανική Κυβέρνηση έχει μεγάλη εύθύνη. Άς τό έξετάσουν σοβαρά οι άρμόδιοι...

B.B.

ΧΡΗΣΙΜΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Έπειδή ώρισμένοι άναγνώστες τής Έφημερίδος μας στέλνουν μέσω Τραπεζής οικονομικήν ένίσχυση, παρακαλούμε να μς γνωρίζουν τό όνοματεπώνυμο, την διεύθυνσή τους και τόν ταχυδρομικό κώδικα, ώστε να τούς αποστέλλεται ή σχετική άπόδειξη.

Εύχαριστούμε.

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΒΗΜΑ»

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΩΝ ΙΜΙΩΝ

Το μνημείο των τριών ηρώων στην Κώ

Τόν περασμένο Ιανουάριο σε μία σεμνή τελετή, τιμήθηκαν τρία παλληκάρια, τρία στελέχη του Πολεμικού μας Ναυτικού: ο Παναγιώτης Βλαχάκος, ο Χριστόδουλος Καραθανάσης και ο Έκτορας Γαλοπούς. Πέρασαν κίολας δέκα όχτω (18) χρόνια από τα ξημερώματα της 31ης Ιανουαρίου 1996, όταν το ελικόπτερο του Πολεμικού Ναυτικού (ΠΝ21), που άπονηώθηκε κάτω από άσχημες καιρικές συνθήκες από την φρεγάτα «Ναβαρίνο», προκειμένου να ελέγξει αν στα Ίμια είχαν αποβιβασθή Τουρκοκομάντος, κατέπεσε, παρασύροντας στον θάνατο τρία ως άνω γενναία παιδιά του Πολεμικού μας Ναυτικού.

Αυτά τὰ τρία σεμνά και ήρωικά παλληκάρια έτιμησε ή πολιτική και ή στρατιωτική ήγεσία του Υπουργείου Έθνικής Άμυνας στην έπιμνημόσυνη δέηση, που τελέσθηκε στην Διοίκηση Έλικοπτέρων στο Κοτρώνι του Μαραθώνα. Ο ύπουργός Έθν. Άμυνας έδηλωσε χαρακτηριστικά: «Στεκόμαστε με σεβασμό, τιμή κι' εύγνωμοσύνη στην μνήμη των άνδρών του Πολεμικού Ναυτικού, που με την θυσία τους στέλνουν ένα διαρκές μήνυμα αυταπαρήσεως και άφοσίωσης στην Πατρίδα». Και πρόσθεσε: «Οί Ένοπλες Δυνάμεις με υπερηφάνεια κρατούν στην μνήμη και στην καρδιά τους ήρωές μας και συμμετέχουν άποτιώντας τον δικό τους φόρο τιμής, θυμίζοντας σε όλους ότι ή θυσία τους είναι παράδειγμα και οδηγός για όλα τὰ στελέχη τους μπροστά στο υπέρτατο χρέος προς την Πατρίδα». Άν ή Ελλάδα ήταν ξάγρυπνη θά είχε προλάβει και την έθνική ταπείνωση και τον θάνατο των τριών παιδιών της. Γι' αυτό: Έλληνες, άγρυπνείτε!

B.B.

ΑΣΥΔΟΤΟΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Η τουρκική φρεγάτα «Giresun»

Στο τρίτο δεκαήμερο του Ιανουαρίου, ή Τουρκία, ή όποια συντηρεί συστηματικά τό κλίμα έντάσεως στο Αιγαίο, έστειλε φρεγάτα άνοιχτά του Σουνίου, παραβιάζοντας για άρκετή ώρα τὰ έθνικά χωρικά μας ύδατα, ένώ, παράλληλα, άεροσκάφη και ελικόπτερα προέβησαν σε μαζικές παραβιάσεις του έθνικού έναερίου χώρου. Η τουρκική φρεγάτα «Giresun», που προερχόταν από τό Νοτιοανατολικό Αιγαίο όπου οί Ένοπλες Δυνάμεις της Τουρκίας πραγματοποιούσαν άσκηση μεταξύ Ρόδου και Καστελορίζου, έβαλε

ρότα δυτικά και προς τις Κυκλάδες. Συγκεκριμένα, πέρασε δυτικά της Μήλου και άργότερα, παραβίασε τὰ έθνικά χωρικά ύδατα νότια της Κέας, άφου διήλθε μεταξύ της Κέας και της Μακρονήσου, δηλαδή λίγα μίλια από τό Σούνιο. Κάνοντας δέ μια άκόμη παραβίαση, πέρασε άνάμεσα από την Άνδρο και την Εύβοια και κατά τις 7 τό βράδυ βγήκε από τό στενό του Καφηρέα. Νά σημειωθεί, ότι την τουρκική φρεγάτα παρακολουθούσαν δύο πλοία του Πολεμικού μας Ναυτικού: Μία φρεγάτα και μία κανονιοφόρος. Έξ άλλου, είχαμε και προκλήσεις στον άέρα: Οκτώ τουρκικά μαχητικά, δύο άεροσκάφη ήλεκτρονικής παρακολούθησεως και δυό ελικόπτερα παραβίασαν τον έθνικό μας έναέριο χώρο στο νότιο και κεντρικό Αιγαίο. Αύτη ή στιγμή ή Τουρκία συγκλονίζεται από σκάνδαλα διαφθοράς. Έν τούτοις, δέν λησμονεί την παλιά της «τέχνη» του να προκαλή την Ελλάδα. Όμως «στο σπίτι του κρεμασμένου μιλάνε για σχοινί»;

B.B.

ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ ΕΡΝΤΟΓΑΝ

Ταγίπ Ερντογάν

Τό πρώτο δεκαήμερο του περασμένου Δεκεμβρίου, ο Τουρκός πρωθυπουργός Ταγίπ Ερντογάν πραγματοποίησε περιοδεία στην Ανατολική Θράκη. Έτόνισε ότι ή Θράκη έχει μια ιδιαίτερη σημασία για τον ίδιο και την κυβέρνηση του. «Για μάς, είπε, ή Θράκη έχει ιδιαίτερη σημασία και έννοια. Η Θράκη ταυτόχρονα είναι

ή Θεσσαλονίκη, είναι ή Κομοτηνή, είναι ή Ξάνθη..., είναι ο Βαρδάρης και αν έλθουμε λίγο πιό πίσω, ή Θράκη είναι ταυτόχρονα τὰ Σκόπια, ή Πρίστινα, τό Πρίζρεν, τό Σεράγεβο». Ο κ. Ερντογάν στην όμιλία του στο συγκεντρωμένο πλήθος προσπάθησε να τονίση την παρουσία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στην περιοχή, δείχνοντας τις πραγματικές του προθέσεις: «Η Θράκη είναι ή ζωντανή κοινή ιστορία μας στην Εύρωπη. Είναι έκπρόσωπος του

παρελθόντος μας σ' αύτη ή γεωγραφία. Σήμερα, για τις σχέσεις μας στην γεωγραφική περιοχή των Βαλκανίων, στο έπίκεντρο βρίσκεται ή Θράκη μας με την Αδριανούπολη, την Ραιδεστό, τις Σαράντα Έκκλησιές και βέβαια την Κωνσταντινούπολη».

Πρόκειται για πραγματικό παραλήρημα του Τουρκού πρωθυπουργού. Οί ήμέτεροι άς έχουν τον νού τους και άς άγρυπνούν...

B.B.

ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ...«ΠΑΡΩ»

Τό τρίτο δεκαήμερο του περασμένου Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε στα Ίωάννινα μια άκόμη συνάντηση εργασίας των Πυροσβεστικών Άρχων της Ελλάδος και της Άλβανίας. Άντικείμενο της συναντήσεως αύτης ήταν ή ανταλλαγή άπόψεων και ή άνάληψη κοινών δράσεων για την άντιμετώπιση των δασικών πυρκαϊών της Έλληνοαλβανικής μεθορίου κατά την έρχόμενη άντιπυρική περίοδο. Βέβαια, κάθε χρόνο που γίνονται αυτές οί συναντήσεις, άκοϋμε πάντοτε τό ίδιο «ρεφραίν»: «Οί συνομιλίες έγιναν σε πολύ καλό κλίμα και οί Άλβανικές Άρχές δεσμεύτηκαν για την έντατικοποίηση των προσπαθειών τους προς άντιμετώπιση των πυρκαϊών». Παρά ταύτα, όμως, τὰ δάση και οί δασικές έκτάσεις της γείτονος γίνονται στάχτη, και οί πυρκαϊές συχνά άπειλούν και Έλληνικές περιοχές στα σύνορα.

Έν τούτοις, όπως συμβαίνει τὰ τελευταία 25 χρόνια, οί Άλβανοί δέν βγήκαν ζημιωμένοι από την έν λόγω συνάντηση. Γιατί άσφαλώς πήραν μαζί τους, έκτός από τις Έλληνικές εμπειρίες και την τεχνογνωσία, πυροσβεστικό εξοπλισμό για τις υπηρεσίες τους. Και φυσικά, αυτόν τον δωρίζει ή Ελλάδα, όπως συμβαίνει πάντοτε. Πράγματι, λοιπόν, οί Άλβανοί είναι από την «παρω». Συνέχεια παίρνουν από την χώρα μας, αλλά τίποτε δέν δίδουν: Οί διώξεις των Βορειοηπειρωτών συνεχίζονται, τὰ ναρκωτικά, που τὰ μεταφέρουν από μέσα Άλβανοί κατοποιοί και άπατεώνες, έρχονται κατά τόννουσ κ.ο.κ. Η Ελλάδα τους υπενθυμίζει κάποια πράγματα, εύγενικά πάντοτε (αύτη ή εύγένεια θά μάς φάη), αλλά οί Άλβανοί σφυρίζουν άδιάφορα. Ός πότε, όμως, θά συνεχίζεται ή άπαράδεκτη αύτη κατάσταση;

ΝΕΛΣΩΝ ΜΑΝΤΕΛΑ

Νέλσων Μαντέλα.

Στο πρώτο δεκαήμερο του περασμένου Δεκεμβρίου άπεβίωσε σε βαθύ γήρας, ο ήγέτης της Νοτιοαφρικανικής Ένώσεως Νέλσων Μαντέλα. Ο Μαντέλα είχε μείνει φυλακισμένος για 27 όλόκληρα χρόνια, όταν ίσχυε τό «άπαρτχάιντ» στη Νότιο Άφρική. Είναι χαρακτηριστικό, ότι σε έρώτηση δημοσιογράφου άπάντησε ως εξής: «Όλη μου την ζωή την άφιέρωσα στην μάχη κατά της καταπίεσης, είτε αύτη είναι λευκού χρώματος είτε όχι. Άγωνίζομαι για μια δημοκρατική κοινωνία, στην όποια ή έλευθερία και ή άρμονία θά έπιτρέπουν στον καθένα να προκόβη και να πραγ-

ματοποιή αυτά που ο ίδιος μπορεί να φέρη εις πέρας. Πιστεύω επίσης στην ισότητα των εύκαιριών και θεωρώ ότι αυτές δέν προσφέρονται από άνώνυμες έξουσίες, αλλά κατακτώνται από έλεύθερους ανθρώπους». Έξ άλλου, είχε προκληθή βαθειά έντύπωση από τό γεγονός ότι στο έναρκτηριο δέπνουν της προεδρίας του είχε προσκαλέσει τον εισαγγελέα που τό 1962 τον καταδίκασε σε θάνατο, καθώς και τον πρώην λευκό πρόεδρο Μπόθα, ύπέρμαχο του «άπαρτχάιντ», δείχνοντας έτσι ότι ήταν άπηλλαγμένος από ταξικές και φυλετικές άντιλήψεις.

Δικαίως, λοιπόν, ή παγκόσμια κοινότητα τίμησε σύσσωμη τον Νέλσωνα Μαντέλα. Μακάρι όλες οί χώρες να έχουν τέτοιους ήγέτες. Θά είναι εύλογα Θεού.

B.B.

Ίδρυτής: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτισης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ (+)
Ίδιοκτησία: Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοηπειρωτικού Αγώνος (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)

Έδρα: Κόνιτσα Ιωαννίνων -Άλληλογραφία: «Βορειοηπειρωτικόν Βήμα» 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ Τηλέφωνο: 26550-23384 -Τηλεομοιότυπο (Fax): 26550-23385
Ήλεκτρονικό Ταχυδρομείο (e-mail): vor.vima@imdpk.gr
Έκδότης - Υπεύθυνος κατά τον Νόμο: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτισης κ.κ. ΑΝΔΡΕΑΣ.
Διευθ. Συντάξεως: Δημ. Καλλιακμάνης. Υπεύθυνοι Ύλης: Χρ. Σιχλιμοίρης, Γ. Έξαρχος. Σύμβουλος Έκδόσεως: Απ. Σουτόπουλος. - Νομικός Σύμβουλος: Άθ. Κίτσιος
Είδικοί Συνεργάτες: Απ. Π. Παπαθεοδώρου, Κ. Χολέβας.
Έκτύπωση - Ήλ. σελιδοποίηση-Βιβλιοδεσία: Graphic Arts A.E.: Τηλ.: 26510 85333

Τό «Βορειοηπειρωτικόν Βήμα» έκδίδεται και κυκλοφορεί δωρεάν.

Έπειδή, όμως, τὰ έξοδά του είναι πολλά, γι' αυτό κάθε οικονομική ένίσχυση γίνεται εύχαρίστως δεκτή ή με Ταχυδρομική Έπιταγή (441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ) ή στον λογαριασμό 386/296059-16 της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ. Όσοι έπιθυμούν να λαμβάνουν τό «B.B.» στο σπίτι τους ή στην εργασία τους, μπορούν να στείλουν τὰ στοιχεία τους: ή με έπιστολή τους στην διεύθυνση 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ, ή στην ήλεκτρονική διεύθυνση vor.vima@imdpk.gr ή έπικοινωνώντας στο τηλέφωνο 26550 25029 (π. Χερουβείμ).